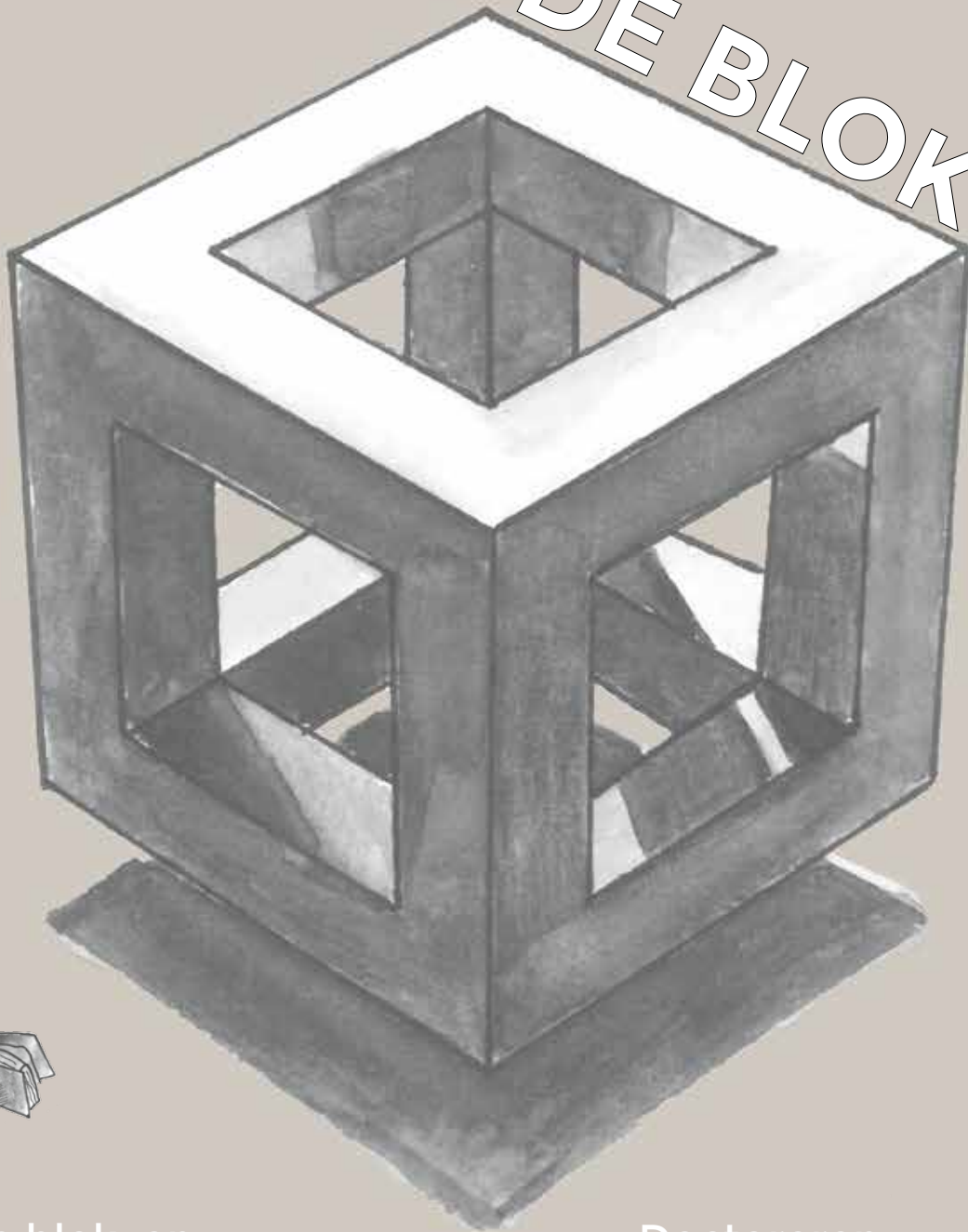

DE BLOK

tweeweeklijks blad - Erkenningsnummer p706128 - afgiftekantoor: Leuven

De blok, en
hoe die te
overleven

23-25

Doctoreren:
snelweg naar
burnout?

6-7

EDITORIAAL

Ge moet wel zot zijn

'En, ziet ge de examens zitten?' Een awkward lachje volgt. Als Veto-redacteurs is studeren niet altijd prioritair. In het dagelijks leven van interviewen, bellen, schrijven en vergaderen zijn studiepunten vaak slechts faits divers. Ons onderwijssysteem is gelukkig ook zo ingebouwd dat studies tijdens het jaar on hold kunnen staan mits een extra inspanning in de blok en tweede zit. Dat is niet alleen voor de werking van Veto een zege, maar voor elk vrijwilligerswerk dat op jongeren draait.

Met de plannen rond de herindeling van het academiejaar is die zege opeens niet meer vanzelfsprekend. Plannen die - ondanks loze beloftes over transparantie en medebestuur - plots heel concreet en zonder raadpleging van de studentenvertegenwoordigers de media bereikten. Stura's voorzitter was not amused en Luc Sels sloeg snel mea culpa. Maar in plaats van de vinger beter aan de pols van de rector te houden, namen zo goed als alle mandatarissen ontslag door intern geruzie en zit de studentenraad sindsdien in crisis.

Over het dossier rond de herindeling van het academiejaar is er nochtans genoeg te zeggen voor de weerslag op het studentenleven. Meer dan wie ook weten jullie hoeveel tijd en engagement en overgave er steekt in studentenvertegenwoordiging. Zouden jullie het nog doen? Je werk als stuver op de eerste plaats zetten, met volle dagen verplichte lessen? Met wekelijkse taken en permanente evaluatie? Zonder examenspreiding of een échte tweede kans in augustus? Ge moet wel zot zijn. Nochtans is het exact dat voorstel dat nu op tafel ligt.

Laat het duidelijk zijn: wij zijn niet tegen een herindeling van het academiejaar. Maar - maar! - laat het alsjeblieft niet ten koste gaan van extracurriculair engagement. Het is alleen maar de vraag wie deze zorg zal vertegenwoordigen bij de hoogste geleidingen van onze universiteit.

Het voorstel dat nu op tafel ligt, is er een dat dit alles op het spel zet. En nee, de discussie is nog niet gevoerd. Je moet alleen bijzonder naïef zijn om te geloven dat het Gemeenschappelijk Bureau en de Academische Raad die zorgen zal (blijven) koesteren als er niemand daar ook effectief de kritische studentenstem vertolkt. In naam van alle vrijwilligers: verdomme, Stura, *wake up*. 📧

Mening van de redactie. Lees de volledige versie van dit stuk online via www.veto.be.

INHOUD

- 3** Splinter + cartoon van de week
- 4** Herindeling academiejaar (g)een uitgemaakte zaak
- 6** Een derde van de doctoraatsstudenten loopt risico op ernstige mentale problemen
- 8** Voorbeschouwing op een nu al woelige verkiezings-
- 10** Bestel eens een nachtwinkel op kot
- 11** Het wel en wee van huisdieren op kot
- 12** Verslag voorrondes InterFacultaire Rockrally
- 13** Cultip
- 14** Eens Dichter Bij ... Reine Meylaerts
- 15** Dagboek van een student
- 16** Beeldreeks
- 18** (Voor het eerst) Kerst vieren in het buitenland

DOSSIER DE BLOK

- 20** Studiepunttellen en andere onzin
- 22** Proffen lappen examenreglement aan hun laars
- 23** Eerste hulp bij studiedipjes
- 24** Van jezelf opsluiten tot 'de huilpot'
- 25** Examens maken met een functiebeperking
- 26** Straffe examenverhalen
- 28** Navraag: Magaly Rodriguez Garcia
- 30** KU Leugen

Splinter

“Wenen, wenen, geeft ze een koekske”

door Ruben Algoet

De wereld rondom u is een vijandelijke wildernis waar het enkel mis kan gaan. U bent maar een nietige student, alles is toch zo moeilijk.

Iedereen is beter dan u en u weent uzelf bij wijze van spreken in slaap. Wat een lariekoek. Een verantwoordelijkheid, dat is een kwaad. Alleszins, als je vele studenten moet geloven. Dat is iets waar je onder lijdt, en iets wat je beter kwijt dan rijk bent. Een log gewicht, laat ons zeggen. Wel eigenaardig dat “verantwoordelijk” dan toch een compliment is, niet? Als we verantwoordelijk genoemd worden, dan klinkt dat ons wel goed in de oren, hoewel er waarschijnlijk niet veel zijn die zichzelf met zo'n woord durven bestempelen. Is dat omdat het jonge volk gewoon niet verantwoordelijk is, of omdat ze het uit angst voor ijdelheid niet over hun lippen krijgen? Een cocktail van de twee, misschien? Iets helemaal anders?

Ik denk dat het antwoord uit een breder kader komt. Het is volgens mij een tijdloos gegeven dat wanneer een jonge generatie ouder wordt, ze een hele hoop pleziertjes moet laten varen. En vergis u niet, beste medestudent, u wordt wel degelijk ouder. Ik ben zelf binnen enkele maanden twintig, en dat is ergens wel ontvullend, al is er aannemelijk een boven-twintiger die ergens

chauvinistisch lacht over wat die snoot nu predikt. De vraag die we ons vaak stellen als we aan een nieuwe leeftijdsmijlpaal staan, is: heb ik al wel genoeg gedaan, om zo oud te zijn? Beantwoord ik wel aan de criteria van een 18-, 20-, of welke-leeftijd-dan-ook-jarige? Hoe kan het dat ik al zo oud ben, als ik me helemaal nog niet zo oud voel? Vadtje tijd heeft aan die zorgen echter weinig boodschap, dus die leeftijd bereikt u sowieso, ook al past u niet in het beeld dat u ervan hebt. Alleszins, de periode na het middelbaar is nu eenmaal wanneer de meeste mensen een groot deel van hun kinderlijke zorgeloosheid inruilen voor wat het leven als jongvolwassen te bieden heeft. Niet alleen kruipen er griezels als verantwoordelijkheid en verplichting van onder het bed, ook beginnen de belangrijke dingen nu op het eigen hoofd te vallen, in plaats van dat van de ouders. In plaats van verantwoording af te leggen aan mama en papa, moet dat nu aan de wereld rondom. Die is groter, en onbekender. U wordt uit het nest gesmeten.

Wat dat onder anderen teweegbrengt, is een denkstroming waar ik nu eens een grondige

hekel aan heb. Ik noem het een soort adolescentie melancholie, en een verwerpen van zelfrespect. Veel humor van studenten en jongvolwassenen, zeker op het internet, bestaat eruit te lachen met hoe depressief, onzeker en zwakjes we wel niet zijn, omdat dat zogezegd herkenbaar is. Wat zelfspot moet voorstellen, komt bij mij eerder aan als een massaal geval van oplichterssyndroom. Als u nu de tijd en moeite die u spendeert aan het ontsnappen aan uw volwassenheid, zou spenderen aan het omarmen ervan en het aanpakken van al die nieuwe verantwoordelijkheden, zou dat niet iets zijn? Al bent u misschien niet onmiddellijk een lifestyle-goeroe, toch staat u dan wel in een gevecht waaruit u alles kan winnen. Dan wordt triest trots, en klein groot.

Beste medestudent, u kan het wel aan, u bent niet mentaal te zwak, uw wangen zijn droog en dat koekske heeft u niet nodig. 📧

De Splinter bevat de mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Libische veiling

Cartoon:
Quinn Vermeersch

Herindeling Academiejaar (g)een uitgemaakte zaak

Eindrapport leidt tot kloof tussen believers en sceptici

De herindeling van het academiejaar wordt hét dossier dat het beleid van nieuwe rector Luc Sels zal tekenen. Maar de discussie is nog niet gevoerd. Of wel?

Door Nora Sleiderink / Beeld: Guillaume Deprez

Bij de opening van het academiejaar deed Sels in een interview met de Standaard heel concrete plannen uit de doeken over het dossier. De universitaire geledingen vielen uit de lucht: decaan noch prof noch student was op de hoogte van de verklaringen die besproken waren op een intern beleidsconclaaf van de rector met zijn vicerectoren.

De abrupte communicatie zou zijn ingegeven door de plannen van UGent om ook een herindeling (snel) door te voeren. Maar daar waar de discussie bij de Oost-Vlaamse universiteit eerder organisatorisch van aard is, wordt ze aan de KU Leuven omschreven als een pedagogisch project.

Stand van zaken in de discussie is dat het Gemeenschappelijk Bureau (*GeBu, de facto het hoogste beslissingsorgaan, waar onder andere de rector, de vicerectoren en de algemeen*

‘Het Gemeenschappelijk Bureau fixeert zich daarmee niet op een bepaald systeem van herindeling’

TINE BAELMANS,
VICERECTOR
ONDERWIJSBELEID

beheerder in zetelen, red.) ingestemd heeft met het eindrapport van de werkgroep die al twee jaar de herindeling van het academiejaar voor haar rekening nam.

‘De activiteiten van de werkgroep worden nu afgesloten’, zegt Tine Baelmans, vicerector Onderwijsbeleid. ‘Het GeBu kon zich vinden in de contouren, de grote lijnen, die daar in zijn uiteengezet. Dat zijn dus een aantal principes en indicaties van hoe de herindeling er zou kunnen uitzien.’ Concreet zijn er zes werven uitgetekend die de kern van de verdere discussie zullen vormen (*zie kader*). ‘Maar het GeBu fixeert zich daarmee niet op een bepaald systeem van herindeling’

Daadkracht

Aan de universiteit heerst nochtans de sfeer dat de beslissing al genomen is. De verklaringen aan de pers worden door de meeste decanen niet in dank afgenomen. ‘Hij is te snel willen gaan’, klinkt het. ‘Hij heeft willen bewijzen daadkracht te hebben.’ Die onhandige communicatie drukt nu duidelijk op het verdere verloop van de discussie en besluitvorming.

Al krijgt de rector van de meeste decanen nog het voordeel van de twijfel: ze hopen dat ‘de boodschap is overgekomen’. Met andere woorden: Sels kan zich best aan zijn belofte van transparantie en respect voor de opgelegde besluitvormingsprocedures houden. Als de rector de discussie niet in handen laat van de Academische Raad (*AR, de iure het hoogste beslissingsorgaan, waar de decanen een belangrijke geleding uitmaken, red.*), stevent hij uiteindelijk af op een njet.

Onder de faculteitshoofden lijken de meesten open te staan voor discussie. Er zijn zelfs heel wat believers van een herindeling, maar steevast wordt er door hen verwezen naar ‘de sceptici’. Wel is er bij iedereen nog veel onduidelijkheid over wat nu precies op tafel ligt. De een ziet een herindeling als een organisatorisch project dat als zodanig moet worden behandeld, de ander beschouwt vooral de onderwijskundige vernieuwing prioritair - waar een herindeling al dan niet een onderdeel van kan zijn. Van passieve hoorcolleges die studenten tot in augustus met rust laten tot een intensief begeleid parcours.

Dit leidt ook tot de vraag waar de discussie hiërarchisch prioritair gevoerd moet worden: de Academische Raad, of de Onderwijsraad (die de eerste adviseert inzake onderwijsmaterie)? ‘Hoe we de verdere advisering en besluitvorming stapsgewijs verder gaan aanpakken, wordt op dit ogenblik verder uitgetekend’, zegt Baelmans.

Een andere bekommernis is welke waarde nu precies aan het rapport van de werkgroep

gehecht moet worden. De werkgroep werd initieel opgestart op vraag van de vorige rectorploeg onder leiding van Torfs. Het was bedoeld als denkoefening om na te gaan welke scenario’s mogelijk waren omtrent een herindeling. Torfs zou eerder conservatief naar het dossier gekeken hebben, daar waar Sels’ ploeg duidelijk progressief met de materie omgaat en van de herindeling werk wil maken.

Het rapport krijgt daarmee een heel andere connotatie. Dat leidt tot kritiek, ook onder leden van de werkgroep zelf die wijzen op de onduidelijkheid van hun taak. ‘Het is nooit echt duidelijk geweest of ik daar nu zat als vertegenwoordiger, of omwille van mijn expertise’, vertelt een lid. ‘Dat terwijl het rapport nu wordt voorgesteld als een mening gedragen door de gehele werkgroep’. Andreas De Block, voorzitter van de werkgroep en spilfiguur in de hele discussie, wordt gezien als een fervent voorstander van de herindeling, terwijl dat niet per se geldt voor de rest van de werkgroep. Dit creëert de indruk dat het rapport een argument pro-hervorming is, eerder dan de analyse van de mogelijkheden dat het eigenlijk is (of hoort te zijn).

De Block reageert dat de werkgroep er juist kwam omdat vorige pogingen rond een herindeling waren gestrand na de onmogelijkheid om een universiteitsbrede consensus te vinden over concrete scenario’s. ‘Met deze werkgroep zijn we dus begonnen door focusgesprekken met de verschillende geledingen, toegespitst op de grotere criteria die men relevant acht voor een academische kalender.’

Kritiek

Zelfs sceptici van het dossier bestempelen het rapport als genuanceerd. Ook bedenkingen over haalbaarheid en wenselijkheid van bepaalde modellen zijn verwerkt in het eindrapport. Wat op meer kritiek kan rekenen, is het feit dat vaak te snel conclusies worden getrokken. Het rapport werkt immers met een

Nogmaals: er staat nog niets vast

puntensysteem en hoe goed de verschillende scenario's scoren op pakweg 'gelijkmatige verdeling van de studielast' of 'de mogelijkheid van een variatie aan werkvormen'.

'Maar nu worden bepaalde scenario's soms arbitrair gekoppeld aan bepaalde positieve quoteringen', klinkt het bij een decaan. Een voorbeeld is dat een korte blok in de berekeningen automatisch hoger scoort op activering van studenten. Dat zou gebaseerd zijn op de hoop dat studenten door de tijdsdruk meer doorheen het jaar zullen studeren en sneller en meer betrokken zullen zijn in hun studie. Een ontorechte redenering, menen sommigen. Ook andere elementen van het rapport stuiten bij de decanen op kritiek.

Het vaakst voorkomende punt is het model waarin studenten geen echte tweede zit meer krijgen omdat die quasi meteen de huidige juni-examens opvolgen (en - opmerkelijk - niet die van het eerste semester). Voor generatiestudenten met diversiteitskenmerken, waarbij het eerste jaar een acclimatisatiejaar is die vaak gepaard gaat met redelijk wat herexamens, is een dergelijk systeem problematisch. Dit leidde reeds tot discussie in de Diversiteitsraad van vorige week.

Studentenstem

Ook laat de grote druk op studenten doorheen het jaar weinig ruimte voor extracurriculair engagement. Studentenraad KU Leuven (Stura) schreef na een Algemene Vergadering (AV) - die overigens vrij defaitistisch van toon was over hoeveel nu vast staat in het plan - een nota waarin ze onder andere deze zorg uit. Doordat haar eigen organisatie geïmplodeerd is, kan ze momenteel echter

weinig drukken op het beleid. Decanen gebruiken dit argument dan ook om de discussie binnen de verschillende faculteiten (waar studenten wel nog vertegenwoordigd zijn) voor te laten gaan op centraal overleg.

'Het vorige Stura-bestuur leek hier wél voor te vinden'

ANDREAS DE BLOCK,
VOORZITTER WERKGROEP
HERINDELING ACADEMIEJAAR

De Block wuift de Stura-nota weg met de ergernis dat deze niet consequent is met afgelopen jaren. 'Het vorige Stura-bestuur leek hier wél voor te vinden. Het lijkt me dat de procedure gevolgd is en dat nu omwille van niet altijd even goed geïnformeerd ongenoegen over de resultaten van de werkgroep, het hele standpunt wordt omvergegooid.'

Nu komen er voor de specifieke aspecten van de - mogelijke - herindeling werkgroepen. Deze zullen voornamelijk op het niveau van de Onderwijsraad zijn, daar ze eerder het pedagogische project omvatten. Overkoepelend is er ook een stuurgroep, die de brug moet slaan met de meer organisatorische aspecten. De inhoudelijke discussie op de Academische Raad vat 19 december aan. Wordt vervolgd.

Het volledige artikel en een analyse van het eindrapport van de werkgroep, lees je online op www.veto.be.

De zes werven

1. Late activering van studenten aanpakken
2. Het leerproces van studenten van meet af aan op het juiste spoor zetten en ondersteunen
3. Grotere focus op de eerste examenkans en een evaluatie van het herkansingsbeleid
4. Een rationalisering van het aantal OPO's en een reductie van het aantal examenmomenten
5. Vervroegen van de ISP-indiendatum
6. Beleids- en onderwijsvrije periode

'We zijn niet welkom. Er is geen hulp voor ons'

Eén op de drie doctoraatsstudenten loopt risico op ernstige mentale problemen

door Nelis Jespers, Shari Dedier & Nora Sleiderink / beeld: Guillaume Deprez

Cijfers van onderzoeksbureau ECOOM duiden op een alarmerend probleem met de mentale gezondheid van doctorandi in Vlaanderen. Vicerector Van Audenhove betwist dat en wijst op een grote tevredenheid.

Dertig procent van de doctorandi in Vlaanderen geeft aan zich ongelukkig en depressief te voelen. Zestien procent voelt zich waardeloos. Dat blijkt uit cijfers van het Expertisecentrum Onderzoek en Ontwikkelingsmonitor van de Vlaamse Gemeenschap (ECOOM). Het risico op ernstige mentale problemen is bij doctorandi dan ook meer dan dubbel zo groot dan bij de gemiddelde, hoogopgeleide Vlaming. Doctoraatsstudent Frederik* werkt aan de Arenberg Doctoral School aan zijn doctoraat. Ook hij kampte met psychische problemen: 'Het was te moeilijk om én die depressie te hebben, én te blijven werken aan mijn doctoraat. Ik lag thuis in mijn bed te bleiten, ik werd betaald door de Vlaamse Overheid en mijn doctoraat ging niet vooruit. 'Oké, sorry belastingbetalers'. Zo voelde ik me echt.'

ECOOM wijst op risicofactoren zoals de hoge werklast en publicatiedruk. Daarnaast zijn ook het statuut van doctorandi en de moeilijkheden bij de balans tussen werk en leven van belang. Opvallend is vooral dat vrouwelijke onderzoekers een groter risico lopen om psychische klachten te ontwikkelen. Te meer wanneer de onderzoeksgroep alleen of overwegend uit mannen bestaat.

'De universiteit zorgt er eigenlijk gewoon voor dat ik een bureau heb om aan te zitten. En potloden'

Daniele, doctorandus aan de Arenberg Doctoral School, wijst op het belang van begeleiding: 'Wel, iedereen heeft stress. Maar daarbovenop zijn er veel problemen die je echt de put in kunnen duwen, zoals de relatie met de promotor. Sommigen

hebben een promotor die veel wil publiceren en te aanwezig is - dan heb je elke dag een deadline, of krijg je zelfs 's nachts opdrachten. In mijn geval is het omgekeerd. Mijn promotor is een grote naam en heeft geld genoeg. Ze staat heel ver van me af. Ik zeg niet dat ze er niet om geven, want dat doen ze wel, maar ze spenderen niet echt de tijd die ze zouden moeten aan je. Uiteindelijk sta je er gewoon alleen voor.' An Jansen, beleidsmedewerker voor jonge onderzoekers van de Dienst Onderzoekskoördinatie, wijst op een aantal oorzaken in de werkomgeving: 'Er lijkt meestal een combinatie van factoren te spelen. Er is de publicatiedruk, de zorgen over financiering en begeleiding en de onzekerheid over de verdere loopbaan. Het is dus niet zo dat we dit kunnen herleiden tot één probleem.'

Betwist

Binnen de KU Leuven worden de cijfers van ECOOM echter betwist. De KU Leuven monitort het welzijn van haar doctorandi zowel door exitbevragingen aan het einde of na het stopzetten van het doctoraat, als door de algemene tevredenheidsenquête die aan personeel van de KU Leuven voorgelegd wordt. Zowel An Jansen als Chantal Van Audenhove, vicerector Studentenbeleid, verwijzen naar de laatste tevredenheidsbevraging uit 2015 om te argumenteren dat het wel meevalt met het psychisch welzijn van de doctorandi aan de KU Leuven.

Het bijzonder academisch personeel, waaronder de doctorandi vallen, blijkt de personeelsgroep met de hoogste tevredenheidsgraad. Hoewel zij wel de groep zijn die het meeste moeite ondervindt bij het inbouwen van rustmomenten en het behouden van een gezonde werk-privé balans, zijn

ook daar de cijfers betrekkelijk laag. Voor vicerector Van Audenhove reden genoeg om zich vragen te stellen bij het onderzoek van ECOOM.

'Een doctoraat maken is toch wel een van de meest gunstige werkomgevingen die je kunt bedenken'

Chantal Van Audenhove,
Vice-rector Studentenbeleid

Ze reageert op de tenen getrap: 'De cijfers van ECOOM moeten ons de wenkbrauwen doen fronsen, want een doctoraat maken is toch wel een van de meest gunstige werkomgevingen die je kunt bedenken. Wat ook een probleem is met die ECOOM-studie is dat ze zeggen: een doctoraat veroorzaakt psychische problemen. Dat is toch ook niet het geval. Een werkomgeving kan een uitlokkende factor zijn, maar er zijn vele uitlokkende factoren: familiale context, voorgeschiedenis, persoonlijke problemen.'

Nochtans wijzen de cijfers van ECOOM op een opvallend hoger risico op mentale gezondheidsproblemen bij doctorandi tegenover andere hoogopgeleiden. Het is bovendien niet zo dat het rapport beweert dat een doctoraat psychische problemen zou veroorzaken. De studie geeft duidelijk aan dat de data geen finaal antwoord mogelijk maken op de vraag of doctoreren iemands mentale gezondheid negatief beïnvloedt, of dat personen die vatbaarder zijn voor mentale problemen meer geneigd zijn te kiezen voor een doctoraat. Wel wijst de studie op de significante invloed van stressoren in de werk- en organisatiecontext van werknemers - al dan niet als uitlokkende factor.

Van Audenhove heeft niet direct een verklaring voor de discrepantie in cijfers tussen de ECOOM-studie en de tevredenheidsenquête van de KU Leuven: 'Dat kunnen wij moeilijk zeggen. Misschien is een achterliggende reden wat we allemaal al doen binnen de KU Leuven om doctoraatsstudenten te begeleiden.' De ECOOM-studie geeft dan weer aan dat er tussen de verschillende universiteiten van Vlaanderen geen significante verschillen zijn in het risico op een ernstig mentaal gezondheidsprobleem.

Niet welkom

De KU Leuven heeft naar eigen zeggen aandacht voor het mentale welzijn van haar doctorandi. Op vlak van preventie richten de initiatieven zich vooral op het bestrijden van de onzekerheid over de professionele toekomst. Negentig procent van de doctorandi komt namelijk niet in de academische wereld terecht. Het is vooral op deze stap dat zij worden voorbereid. Het YouReCa Career Center, gericht op jonge onderzoekers, geeft informatie en sessies rond mogelijke loopbaanpaden en over de combinatie werk-privé.

De immense publicatiedruk pakt de universiteit helemaal niet aan. Doctorandi moeten zich daar tegen wapenen met opleidingen rond veerkracht en weerbaarheid. Een heleboel tips en tricks dus; in welke mate doctorandi en promotoren effectief van dit aanbod gebruikmaken, is onduidelijk.

'Ze spenderen niet echt de tijd die ze zouden moeten aan je. Uiteindelijk sta je er gewoon alleen voor'

Daniele

Wanneer het echt misgaat, hebben sommige doctorandi het gevoel in de kou te blijven staan. Doctorandi met problemen kunnen terecht bij de doctoraatsombudsen en wanneer er echte psychosociale problemen blijken te zijn, worden ze doorverwezen naar het IDEWE, een vzw die instaat voor medisch toezicht en risicobeheersing op de werkvloer; of naar het studentengezondheidscentrum.

In de praktijk bieden beide diensten echter hoogstens eerstelijns hulp aan. Beleidsmatig is er bovendien voor gekozen om het tweedelijnsaanbod van het studentengezondheidscentrum niet open te stellen voor doctorandi. Die worden na een eerste gesprek dan indien nodig doorverwezen naar de private markt.

Jan* doctoreert in de rechten en voelt zich hierdoor in de steek gelaten: 'Voor doctorandi is er geen psychologische hulp vanuit de KU Leuven zelf. Niet welkom, er is geen

hulp voor ons. De huisartsen wel, maar de psychologen niet. Dat komt in mijn ogen dan neer op: trek uw plan. Dus doctorandi die uiteindelijk de soms grote stap zetten naar psychologische hulp, komen dan bij duurdere psychologische hulp uit, met het risico dat die praktijk minder ervaren is inzake doctorandi, terwijl de KU Leuven dat zelf wel heel goed zou kunnen.'

Ook met de financiering van het doctoraat bij langdurige afwezigheid door psychische problemen kunnen moeilijkheden ontstaan. Dat hangt af van welk statuut de doctorandus heeft. Frederik* werkte door zijn gezondheidsproblemen zijn doctoraat niet af binnen de betaalde termijn. 'Ik ben geen werknemer van de KU Leuven. De universiteit zorgt er eigenlijk gewoon voor dat ik een bureau heb om aan te zitten. En potloden. Voor de rest heb ik geen rechten. Allez, ik mag naar de Alma enzo, ik ben vrije medewerker. Het geld kwam allemaal van de Vlaamse Overheid. Dat laatste is nu niet meer zo.' Zoals wel meer van zijn collega's werkt Frederik zijn zware doctoraat dus onbetaald af. ■

**Frederik en Jan zijn gefingeerde namen.*

‘De autoritaire bruut stapt in ieder geval op’

Voorbeschouwing op een nu al woelige verkiezingscampagne

Door Nelis Jespers en Pieter Jespers / Beeld: Pjotr Hubin

‘Je hoeft geen politicoloog te zijn om te verklaren waarom ‘de politiek’ zo weinig krediet krijgt. Wat we de voorbije jaren te zien kregen, was een weinig verheffend schouwspel.’

‘Je hoeft geen politicoloog te zijn om te verklaren waarom ‘de politiek’ zo weinig krediet krijgt. Wat we de voorbije jaren te zien kregen, was een weinig verheffend schouwspel.’ Wat leest als een aanklacht tegen de politieke wantoestanden van de afgelopen jaren, is een fragment uit een lang vervlogen open brief. Geschreven in 2009 door een kudde jonge veulens uit het Leuvense - naïef en onschuldig, klaar om het politieke firmament te bestormen.

Mohammed Ridouani en Lorin Parys, lijsttrekkers van s.pa en N-VA bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober volgend jaar en de topkandidaten voor het burgemeesterschap, zijn hun bloze onschuld intussen kwijt. Destijds schreven ze samen met hun politieke praatmaatjes Theo Francken en Hermes Sanctorum een vlammend betoog voor een integere politiek, gebaseerd op inhoudelijk debat. Een betoog tegen politieke overlopers, dat ook. Intussen zijn we bijna tien jaar verder en veranderden beide lieden van partij, om maar wat te zeggen. Parys verhuisde van Open VLD naar N-VA, Ridouani schoolde zich om van sociaal-liberaal tot socialist. Volgens een bron binnen de partij is hij dat op economisch vlak overigens nog steeds niet.

‘Mo’ werd intussen ook schepen in het college van Louis Tobback, om nog wat anders te zeggen.

‘De tijd van de autoritaire baas die op zijn eentje de hele onderneming belichaamde, is naar de prullenmand verwezen’, schreven de jongelingen in hun betoog. Wel, het is zover. King Louis verdwijnt, na 23 jaar burgemeesterschap. Of zoals hij het zelf leuk schertsend zegt: ‘De autoritaire bruut stapt in ieder geval op 1 januari 2019 op.’

De simpele realiteit

Door zelf de campagne in handen te nemen, doelt hij op een laatste kunstje: Ridouani richting sjerp duwen. Een wat patriarchale wissel van de wacht, het afscheid door de grote poort. ‘Bij leven en

welzijn zal ik mijn best doen om stemmen te halen op die laatste plaats, want iedere stem zal tellen’, aldus Tobback.

Het belooft een hobbelig parcours met vele hindernissen te worden. Vooreerst, de simpele realiteit. Het stadsbestuur van s.pa en CD&V bezet sinds de verkiezingen van 2012 25 van de 45 zetels. Twee zetels verliezen en de meerderheid is quasi onhoudbaar; drie zetels verliezen en de jarenlange coalitie zit erop.

Het Nieuwsblad berekende in 2010 dat Tobback gemiddeld een kwart van de tijd het woord heeft in de Leuvense gemeenteraad. Op 45 leden is dat onnoemelijk veel. Vanzelfsprekend laat zijn vertrek een

‘Bij leven en welzijn zal ik mijn best doen om stemmen te halen op die laatste plaats. Iedere stem zal tellen’

Louis Tobback

politiek vacuüm achter, en dat trekt aan. Zowat alles is mogelijk in Leuven, dus gedragen politici zich nog meer dan anders als muskieten op een nudistenstrand.

Diezelfde uitdrukking gebruikte N-VA-kopstuk Lorin Parys, de tweede hindernis, twee weken geleden nog als reactie op Tobback zelf, nadat die hem grofweg een opportunistische overloper noemde. De campagne is bitsig en hard, vaak met tegengestelde feiten en geen journalist die ze checkt. Tobback zegt dat de belastingen in Leuven lager liggen dan in andere centrumsteden, Parys zegt dat ze hoger liggen; dat soort praktijken.

Ook over de Leuvense begroting was er een rel. Ridouani: ‘Er wordt op een hele agressieve, venijnige manier oppositie gevoerd, vaak met feiten die niet kloppen, hè. Het feit dat meneer (Parys, red.) beweerde dat wij 10 miljoen in de schulden zitten, dat klopte dus totaal niet, maar dat

werd wel de wereld in gestuurd.’

Zeger Debyser, fractievoorzitter van de N-VA in de gemeenteraad, komt er niet graag op terug. Volgens hem had de N-VA het over het budget, niet over de begroting: ‘Louis weet dat we daar geen leugens over hebben verkocht. Ik heb dat op de avond van de gemeenteraad nog uitgelegd, maar telkens komt hij daar op terug.’

Tobback: ‘Wat ze doen is absoluut liegen in de veronderstelling dat daar wel iets zal van blijven hangen.’ Enfin, het punt is duidelijk. We kunnen het ganse blad vullen met dergelijk gejen.

Slimme stad

Parys en Ridouani geloven beiden in een inhoudelijk verhaal rond burgerparticipatie, al sinds jaar en dag een Leuvense verkiezingsthema. De Leuvenaars smacht er dan ook naar. Uit de Stadsmonitor van 2014 blijkt dat de onvrede over het gebrek aan participatie hier in Leuven de afgelopen jaren enkel steeg. De helft van de burgers gaf bovendien aan actief te willen participeren aan het beleid van de stad.

Voor Ridouani ligt dat thema als lijsttrekker wat moeilijk. Boegbeeld Tobback grijpt elke kans om zijn minachting voor burgerparticipatie te laten blijken. ‘De burgers vragen meer transparantie, en uiteindelijk stemmen ze op Trump’, liet hij in De Zevende Dag in zijn gekende, bulken-de stijl optekenen. In de schaduw van zijn cynische burgervader staat Mohammed Ridouani dan ook tussen twee vuren. Hij moet én het gemeentebestuur verdedigen én zich op het thema weten te profileren.

Lorin Parys van de N-VA wil van Leuven dan weer de slimste stad van Vlaanderen maken. De charmante campagne zet in op het verstand van de Leuvenaars en de slimme technologieën die deze stad eigen zijn. De N-VA Leuven pleit zo voor twee zaken waar het volgens hen de afgelopen jaren aan ontbrak in de stad: een brede gedragenheid onder de bevolking en een goed becijferd beleid.

Met de federale, Vlaamse en Europese verkiezingen van 2019 in het achterhoofd komt daar de nationaal opgelegde slogan 'Veilig thuis in een welvarend Leuven' nog bij. Vanuit de oppositie voelt die slogan wat afstandelijk aan, met name in een al tamelijk veilige en welvarende stad als Leuven.

Hijg

Derde hindernis voor het stadsbestuur is Groen, in heel Vlaanderen een warme hijg in de nek. Ook zij komen in Leuven op met een jonge, geëngageerde ploeg. David Dessers en Lies Corneillie trekken de lijst. Eerste schietschijf: het huisvestingsbeleid. Wonen in Leuven is peperduur. De stad maakt wel regelmatig prijsafspraken met projectontwikkelaars, maar meer dan 300.000 euro voor een starterswoning blijft erg duur. Het zou wel eens een van dé thema's van de komende verkiezingen kunnen zijn, vooral omdat het ook in heel wat andere Vlaamse steden een probleem is.

'Wij hebben het gevoel dat men de laatste vijf jaar de armen een beetje heeft laten zitten en zegt 'kijk, goh, we zijn het slachtoffer van ons succes geworden'', aldus Dessers. 'Eén van de dingen die al in ons verkiezingsprogramma stond in 2012, is wat de Community Land Thrust genoemd wordt. Dat betekent dat je een grond in gemeenschapshanden houdt en dat je de huizen die daarop staan wel van

eigenaar kunnen veranderen.' Groen dingt niet meteen mee naar de burgemeesterssjerp, maar in de waarschijnlijke tripartite behoren ze zeker tot de mogelijkheden. In de uitbouw van de benedenstad is vooral mobiliteit een heet hangijzer. In het dossier van de Bruulparking stelde Groen zich erg scherp op. Auto's horen volgens hen

'De tijd van de autoritaire baas die op zijn eentje de hele onderneming belichaamde, is naar de prullenmand verwezen'

Leuven Five, 2009

buiten het stadscentrum. Wel gaven ze intussen aan dat dergelijke scherpe kantjes gevild kunnen worden met het oog op deelname aan het bestuur.

Compagnon de route

Grootste project daar in de benedenstad is de Hertogensite, aan de Brusselsestraat waar zich nu het Sint-Pietersziekenhuis bevindt. Het stadsbestuur plant er onder andere een podiumkunstenzaal voor grote producties, mede op vraag van de Leuvense culturele sector.

'Eigenlijk heeft de culturele sector voorgesteld om die te bouwen op de vorige stel-

plaats van De Lijn aan het station', aldus Debyser. De N-VA wil de zaal omwille van de mobiliteitsdruk dan ook daar aan de ring. Ze willen er ook een nieuwe fuifzaal. Volgens Ridouani zou de Bruulparking moeten voldoen aan de parkeervraag.

In plaats van een podiumkunstenzaal heeft de N-VA op de Hertogensite een 'Museum Van de Toekomst' op het oog. 'Het idee is dat er in Leuven fantastische technologie bestaat. We hebben een heel sterk verleden en een mooie toekomst. We tonen dat niet aan de Leuenaar, we tonen dat niet aan de toerist. We willen ons verleden en onze toekomst van technologie en zorg tonen op die plek.' Volgens Parys zou het voor minder piekmomenten zorgen in het verkeer en dan ook beter zijn voor de omliggende handel.

Laatste struikelblok is trouwe hond Carl Devlies, sinds 1995 eerste schepen van Tobback en de man van de Leuvense financiën. Vraag is hoe die zal omgaan met het vertrek van zijn compagnon de route. Hij trekt naar eigen zeggen ongebonden naar de kiezer en gaat voluit voor een eerste ambtstermijn als burgemeester. Zoals vaak zal de CD&V bij de coalitievorming de sleutel in handen hebben.

Koppel dat aan de strategische, nationale inmenging in de coalitievorming met het oog op de Vlaamse en federale verkiezingen van 2019 en het kan gezegd: het worden boeiende maanden. ■

Bestel eens een nachtwinkel op kot

Studenten zetten deliverywebsite voor drank op poten

door Vinsent Nollet & Hannah Busselen / persbeeld

Indrinken op kot maar te lui om naar de winkel te gaan? Enkele studenten vonden een gat in de markt en richtten 'Booznow' op, een webshop die drank aan huis levert.

In een mum van tijd wisten ze al een heleboel klanten te strikken. 'We bestaan nu twee maanden en we merken dat het concept echt aanslaat', zegt Tristan Dewelde, medeoprichter. 'Op een donderdagavond krijgen we 40 tot wel 80 bestellingen. Wat we vooral zien is dat mensen die één keer bestelden meermaals per week terugkomen. Het is nog puur een kwestie van naamsbekendheid.'

'Het idee ontstond bij het uitgaan. Alle nachtwinkels waren gesloten en twee Amsterdamse vriendinnen vroegen of we dan geen drank konden laten leveren. Dat hadden we hier nog nooit gehoord en zo zijn we er ingerold.'

'Je mag ons er Colruyt-gewijs op pakken: is een nachtwinkel goedkoper, dan stellen we onze prijzen bij'

Tristan Dewelde, Booznow

Dewelde wijst ook op het hoge aantal nachtwinkels en ziet daar kansen voor Booznow. 'Leuven telt een onnatuurlijk aantal nachtwinkels, als je bekijkt hoeveel ze klanten aanrekenen. Wij draaien dezelfde kosten en toch zijn we een stuk goedkoper. Je mag ons daar Colruyt-gewijs op pakken: vind je één van onze producten aan goedkoper tarief in een nachtwinkel, dan stellen we onze prijzen bij.'

Op de website is een ruim assortiment aan drank en toebehoren te vinden. Dat gaat van allerlei soorten alcoholische en non-alcoholische drank tot bickers, snacks, condooms en zelfs een Cara beerpongpakket. Je bestelt op de site, geeft je adres in en de koerier vertrekt per fiets of brommer naar je locatie.

Booznow mikt ook op uitbreidingen in de toekomst, zoals een samenwerking met een pizzeria. Dewelde: 'Tijdens de blok willen we ons assortiment nog wat aanpassen, om ook dingen te kunnen leveren waar je dan nood aan hebt, zoals Nalu of pennen.'

Booznow heeft in Leuven een monopolie, maar is niet de enige door studenten gerunde deliverywebsite. In Gent zag het project 'Nachtkoerier' deze zomer al het levenslicht met een gelijkaardig assortiment. Concurrentie met de grote deliverybedrijven verwacht Dewelde niet. 'Om alcohol te leveren heb je speciale vergunningen nodig, ook voor je werknemers. Ik denk niet dat Ubereats of Deliveroo daar echt interesse in hebben.'

Indrinkcultuur

Je kunt je afvragen of een initiatief als Booznow niet bijdraagt aan de indrinkcultuur bij studenten, omdat ze de afstand tot alcohol nog meer verkleint. Marijs Geirnaert van de Vereniging voor Alcohol- en Andere Drugsproblemen (VAD) relateert: 'Er zijn veel manieren waarop studenten aan alcohol kunnen geraken. Dit is meer een extra kanaal dan een gat in de markt.'

'Indrinken is een nieuwe trend. Uit Waalse cijfers uit 2013 bleek dat 67 procent van de Waalse studenten aan indrinken deed en dat gemiddeld twee keer per maand. Amerikaans onderzoek wees erop dat indrinken gerelateerd is aan risicovol drinkgedrag, omdat er veel meer gedronken wordt dan wat aanvaardbaar alcoholgebruik is.' Dewelde: 'Wie bij ons bestelt moet minstens 18 jaar zijn, dat staat op een disclaimer aan het begin van de website. Als onze koerier merkt dat de klant dronken, minderjarig of onder invloed is van andere middelen, of dat de persoon die aan de deur komt niet degene is die de bestelling plaatste, leveren we niet. We zijn daar erg strikt in, dat moet ook.'

Een lastige afweging, vindt Geirnaert. 'Je kan moeilijk vaststellen of iemand echt onder invloed is. De persoon die de deur opent is ook niet noodzakelijk degene die gaat drinken. Het is mooi als principe, maar de concrete toepassing lijkt me minder evident.' 📍

Op z'n hondjes, of liever een kater?

Het wel en wee van huisdieren op kot

door Els Cole / beeld: Ruben Algoet

Nooit meer eenzaam met een huisdier op kot. Nu nog de kotbaas trotseren... En, wat doet dat eigenlijk met zo'n dier?

'Er is jaren geleden beslist in het modelcontract huisdieren op kot te verbieden, vanwege de klachten die we kregen over schade en overlast', vertelt Katrien Devillé van de Huisvestingsdienst. 'Dit betekent niet dat een huisdier op kot nooit kan, maar wel dat expliciete toestemming van de kotbaas nodig is'. Het houden van huisdieren kan eigenlijk niet officieel verboden worden, vanwege het recht van ieder mens op eerbiediging van privé- en gezinsleven. Een kot is echter een tweede verblijf, waar nauw wordt samengeleefd met anderen. Schade en overlast kunnen dan wel een reden zijn om het huisdier te weigeren.

Plasjes in de douche

De praktijk verschilt sterk van kotbaas tot kotbaas. 'Van kleine dieren wordt vaak geen probleem gemaakt', vertellen Stijn, Elke, Marjolein en Stephanie. Enkel Eva had een woelige relatie met het residentiebeheer. 'Een kat mocht niet en ook mijn ratjes werden verbannen. Een konijntje in de tuin kon uiteindelijk wel, gekaderd binnen een zelfontworpen eco-project. Toen bleek dat Moesjie af en toe binnenglipte en dan al eens in de douche durfde plassen, is het kuispersoneel toch weer tussengekomen.'

Ook de kleinste dieren kunnen grote im-

pact hebben. Stephanie verdroeg haar hamster maar twee weken op kot, vanwege het (nacht)lawaai dat hij produceerde. De combinatie met een katerkop deed hem de das om. Verder kan overlast meer zijn dan lawaai of uitwerpselen. Bij de huisvestingsdienst werd onder andere ook al geklaagd over een torenhoge energiefactuur, veroorzaakt door de warmtelampen voor iemands salamander.

Entertainment verzekerd

De verzorging wordt niet ervaren als 'veel werk'. Af en toe de kooi of kattenbak uitkuisen en op tijd eraan denken eten te voorzien. Weekends en vakanties vragen wel wat organisatie. Marjolein neemt haar konijn steeds mee naar huis, Stephanie gaf een extra voorraadje eten 'om te hamsteren' (lacht). Elke vertelt dat haar hondje toch wel een *commitment* is: 'Ik ging nooit in de bib studeren, zodat ik hem vier keer per dag kon uitlaten. Als ik thuiskom na het uitgaan ga ik standaard ook nog even met hem wandelen, zodat ik niet vroeger moet opstaan.'

De studenten vertellen eensgezind dat ze het extra werk er gerust voor over hebben: voor de gezelligheid, het leven in huis en het entertainment ('aanrader bij gebrek aan TV'). Jules, de schildpad van Stijn, blijkt ook de perfecte ijsbreker, bij dates bijvoorbeeld. Bij Eva op kot zorgde het konijn voor gesprekstof: 'Moesjie al gezien vandaag? Zo begonnen we en sloten we de dag af.' Op kotfeestjes zorgde Stephanies hamster voor animatie door over de koppen van gasten te lopen.

Schildpad Jules was een drankspel op zichzelf: 'je staat in een cirkel en wanneer Jules naar jou kruipt, moet je drinken!'

Stresskippen

Dierenarts Inge vertelt dat een huisdier op kot wel te verantwoorden is, zolang je rekening houdt met een aantal zaken. 'Jaarlijkse inenting zijn een must, die kost moet je erbij willen nemen. Voor katten is het belangrijk ze bezig te houden door verschillende speelgoedjes aan te bieden. Konijntjes en knaagdieren moeten echt wel op regelmatige tijdstippen (vers) eten, dus hen een weekend alleen laten is niet aan te raden. Het is kiezen tussen cholera of de pest, want ze zijn erg stressgevoelig, waardoor de trip naar huis ook geen pretje is. Konijnen zijn niet graag alleen, maar een duo zal vaak vechten.'

De dierenarts geeft uit eigen ervaring de tip er een cavia bij te zetten: 'Die gingen dan samen slapen en elkaar likken'. Tot slot zijn luide kotfeestjes not done: 'Gesta(m)p, lawaai, vastgepakt worden, dat geeft voor alle dieren stress. Natuurlijk, zoals bij mensen, elk dier heeft zijn karakter. De één kan er beter tegen dan de ander'. 📺

Verslag voorrondes van de InterFacultaire Rockrally

Door Casper Winters & Benno Debals
Beeld: Bavo Nys

She Bad (Politika)

Vrouwenstemmen boven (+ wilde improvisatiesessie)

Twee weken geleden kruisten 9 bands de figuurlijke degens (of zeggen we misschien beter de gitaren?) om een plaats in de finale van de InterFacultaire Rockrally (IFR) te bemachtigen.

Dit jaar zijn we ondertussen al aan de 34e editie gekomen van de jaarlijkse IFR die wordt georganiseerd door de Landbouwing (LBK) en Vlaamse Technische Kring (VTK). Op maandag 27 en dinsdag 28 november kwamen 9 bands strijden om een plaats in de finale op de planken van Het Depot. De jury verkondigde na twee dagen de vijf bands die door gingen. Wij brengen u een uitgebreide analyse.

Het duo

De dames én heren van Isadore (Medica) zijn inmiddels al ervaren rotten binnen het IFR-circuit: vorig jaar namen enkel de twee frontvrouwen deel en schopten ze het tot in de finale. Geroezemoes uit de zaal sneeuwde Isadores set toen voor een flink stuk onder. De dames hebben ondertussen hun huiswerk gedaan: de rangen worden vanaf dit jaar versterkt met een gitarist en een drummer. 'Nu met nog meer testosteron!' kondigde de presentator aan, maar het was vooral de originele bezetting die het meest imponeerde. Van de strakke riffs tot het imposante stemgeluid van de zangeressen: het geroezemoes werd vroegtijdig de kop ingedrukt.

Het enthousiasme

Ook die andere winnaar van de avond, Tea With Tigers (VRG), werd geleid door een frontvrouw die met haar ongebreideld enthousiasme zonder schroom de zaal inpakte. Tea with Tigers bracht een gevarieerde set ten berde: waar het eerste nummer nog pop-punky aandeed, sloten ze hun optreden af met een nummer dat eerder aan Intergalactic Lovers (nu met nog meer gitaar!) deed denken. Eén klein puntje van kritiek: de – weliswaar aanstekelijk gebrachte – cover van *Seven Nation Army* is even origineel als kalkoen serveren op Kerstmis: weinig tot niet.

De stem

'Rooskleurige boem paf paukeslag.' Zo noemt She Bad (Politika) zichzelf. Waar die rooskleurigheid vandaan komt, vragen we ons af, want deze band is 100% luide gitaarrock. Noem het *Gossip on steroids*. Zelfs de stem van de frontvrouw, die eerst wat schuchter leek maar uiteindelijk ten onder ging aan een wilde rock vibe, kan tippen aan die van Beth Ditto. Ze brachten muziek die afwisselde tussen interessante breakdowns en goed getimede halftime beats - waar het publiek smullend mee op aan het headban-

gen was. En heb je ooit al een rockversie gehoord van Ed Sheerans *Shape of You*? Nee? Luister dan naar deze band en je bent het origineel snel vergeten. Om het met de woorden van Billy Turner te zeggen: 'Fucking badass gewoon.'

De cleanste

Insanity. (LBK) bracht een sound die ergens de maat hield tussen het poppy gehalte van Florence + The Machine en de decibels van The Killers. Alles wat ze deden was clean: riffs waren on point, de opbouw van de liedjes zat strak, de tekst was braaf, herkenbaar en bevatte de nodige aantal oooh oooh 's. Klinkt het wat generisch? Misschien wel, ja. Is het goed afgewerkt? Zeker. Hun cover van Chris Isaaks *Blue Hotel* onderstreepte hun sound nog maar eens. Ook deze band kon rekenen op een frontvrouw die een aanstekelijk enthousiasme naar voor kon brengen. Met haar rapgedeelte uit hun originele song *Recharge* kreeg ze zelfs een spontaan applaus uit de zaal.

De improvisatie

'We gaan een beetje *jammen*, hé jongens? 1, 2, 3, 4.' En vertrokken waren ze, het trio van Billy Turner & the Fortune Tellers (Musicologica). De instrumentale improvisatieband kwam er ook gewoon doen wat ze graag deden: *jammen* met twee gitaren en een drummer die voor een keer niet in de achtergrond verdween. We vingen toetsen op van Rage Against the Machine, The Black Keys en Equal Idiots. Bij wijze van cover brachten ze een ode aan Jimi Hendrix, de - naar eigen zeggen - beste gitarist ooit. De enige tekst die we te horen kregen was de frontman die de liedjes op een losse manier aan elkaar praatte, alsof hij in zijn living stond en een grapje maakte over de vorige track. De stem van het publiek kregen ze niet, maar de jury zag de intelligentie van deze band en gaf ze toch nog de wild card van de voorrondes.

Als het van ons afhangt, moet de finale zelfs al niet meer gespeeld worden. She Bad stak met kop en schouders uit boven de andere bands en kon het publiek strikken met een spectaculaire live performance vol energie. Ook benieuwd? Kom het allemaal zelf meemaken in Het Depot op 28 februari en wie weet wint jouw favoriete band of kring deze rally wel! Als je meer wil weten over deze voorronde, surf dan even naar veto.be, waar een uitgebreider verslag te vinden is. 📺

CULTIP

DOOR ANNEKA ROBEYNS

Vanaf vrijdag 8 december tot 8 april
EXPO: MUSEUM M - EDGARD TYTGAT

Beste Tytgat Chocolat, het is tijd om plaats te ruimen voor een ander! De Tytgat in kwestie is geen zevendelige Vlaamse tv-serie, maar een negentiende-eeuwse Brusselaar: Edgard Tytgat. Hij schilderde impressionistische en later expressionistische kunst en was daarnaast ook boekbandontwerper en graficus. 'Verhalenverteller' kan men hem gerust ook noemen. In zijn schilderijen en grafiek trekt hij namelijk alle visuele registers open om sprookjes, mythes en volksverhalen aan de man te brengen. Zijn kunst baadt in macabere fantasie, kinderlijke onschuld en erotiek.

Donderdag 14 december, 20u30
KERSTCONCERT: LEUVENS UNIVERSITAIR KOOR - IN TEMPORE BELLI

In tijden van oorlog zijn de kunsten stil? Niets is minder waar. De koorleden van het L.U.K. bewijzen op donderdag hoe componisten in staat waren om barre omstandigheden (de twee wereldoorlogen en het interbellum) te vertalen naar fantastische muziek, een teken van hoop in tijden van lijden. Op het programma staan werken van onder andere Peter Warlock, Kurt Bikkembergs, Jules Van Nuffel en Zoltán Kodály. En hadden we al vermeld dat die stukken met orgelbegeleiding worden uitgevoerd? Wel, bij deze.

Dinsdag 19 december en woensdag 20 december, 20u30
THEATER: CAMPUSTONEEL (PROJECT 3) - LIEGEN

'Soms is één leugen constructiever dan alle waarheden bij elkaar, wie in de modder wroet houdt geen schone handen.' Het derde project van CampusToneel kan op zijn minst enigmatisch genoemd worden. Maar zoals vorig jaar reeds bewezen, komen deze acteurs en actrices dan ook graag verrassend uit de hoek. Laat je overrompelen en besef dat slechts één waarheid als een paal boven water staat: de rode draad van dit theaterstuk is liegen. Eerlijk waar!

Billy Turner & The Fortune Tellers (Musicologica)

Denali Wrench (Babylon)

Insanity (LBK)

Tea With Tigers (VRG)

Isadore (Medica)

Woensdag 20 december tot 28 januari
EXPO: BIËNNALE LUCA SCHOOL OF ARTS
- (LET YOURSELF) FALL

Waag de sprong en (Let Yourself) Fall! Na een succesvolle tentoonstelling op de Keizersberg, verplaatst dit gevaarte zich naar meer vertrouwde oorden: de universiteitsbibliotheek. Om met de deur in huis te vallen: vanaf 20 december kunnen bezoekers daar bewonderen hoe (ex-)studenten van Luca School of Arts de 'val' interpreteren, wat hun kijk is op het (on)vrijwillig opgeven van wat gekend en vertrouwd is. Bij Veto viel deze expo alvast in goede aarde, misschien ook bij u?

Vrijdag 15 december, 20u; dinsdag 19 december, donderdag 21 december, 17u30

Film: Cinema Zed - Wind River

Met Wind River zette Taylor Sheridan enkele weken geleden een ijzersterk debuut neer. Wie toen zijn kans heeft gemist om deze topper te bekijken, kan nu opgelucht ademhalen want cinema Zed speelt hem opnieuw. Wind River dweept met een intens verhaal rond lijden en loslaten, verpakt als een steengoede thriller. Thema's als de dood, rouwen, sociale spanningen, alcohol en drugs komen meesterlijk aan bod en maken Wind River tot de must-see die hij is.

Woensdag 20 december, 19u30 en vrijdag 22 december, 17u

Documentaire: Instant Dreams

Instant Dreams is een poëtische vertelling en een filmische reis die handelt over de liefde voor de 'instant film'. Wanneer Polaroid in 2008 het einde van de instant film inluidde, kochten liefhebbers de laatste nog werkende fabriek op. De film volgt daarna verschillende figuren: gepensioneerde chemicus Stephen Herchen verlaat zijn familie in een poging tot het ontrafelen van de verloren chemische formule; Duitse kunstenaar Stefanie Schneider schiet in de Californische woestijn een van haar laatste fotosessies op originele Polaroidfoto's; een Japans meisje in Tokyo herontdekt de magie van Polaroid via een digitaal toestel. Elk personage probeert om op eigenzinnige wijze de instant dream in leven te houden.

Eens Dichter Bij: Reine Meylaerts

tekst en beeld: Daphne de Roo

Elke editie polsen we naar het favoriete gedicht van een bekende Leuvense figuur. Deze keer belden we vicerector Reine Meylaerts, die vanop het vliegveld van Barcelona met veel liefde vertelde over **Recueillement** van Charles Baudelaire.

Sois sage, ô ma Douleur, et tiens-toi plus tranquille.
Tu réclamais le Soir ; il descend ; le voici :
Une atmosphère obscure enveloppe la ville,
Aux uns portant la paix, aux autres le souci.

Pendant que des mortels la multitude vile,
Sous le fouet du Plaisir, ce bourreau sans merci,
Va cueillir des remords dans la fête servile,
Ma douleur, donne-moi la main ; viens par ici,

Loin d'eux. Vois se pencher les défuntes Années,
Sur les balcons du ciel, en robes surannées ;
Surgir du fond des eaux le Regret souriant ;

Le Soleil moribond s'endormir sous une arche,
Et, comme un long linceul traînant à l'Orient,
Entends, ma chère, entends la douce Nuit qui marche.

'Al sinds mijn studententijd is 'Recueillement' één van mijn favoriete gedichten', zo stelt Meylaerts. 'We citeerden het altijd onder elkaar toen ik nog aan de universiteit studeerde. Op persoonlijk vlak was dat waarom het gedicht mij erg aansprak'. Daarnaast staat ze -uiteraard- ook stil bij de literaire relevantie van de dichter, Charles Baudelaire. 'Die stond eigenlijk een halve eeuw verder dan de rest - hij voelde de moderniteit al aan, en heeft op die manier de poëzie anders gemaakt.'

Het gedicht gaat over Baudelaire zelf, die tijdens zijn leven worstelde met verslavingen en schulden, en over de pijn die hij voelt bij het leven, aldus Meylaerts. 'Hij beschrijft zijn eigen pijn en smart als ware het een minnares - een heel tegenstrijdige visie op dat leed, met andere woorden. Hij behandelt het thema op een erg originele manier.'

Het is die aanpak die Meylaerts charmeert. 'Het maakt van 'Recueillement' een heel teder gedicht, met veel melancholie. Hij omarmt zijn tristesse bijna alsof het echt een geliefde is.'

Ze draagt Baudelaire dus een warm hart toe, maar zijn voorbeeld volgen doet ze niet. 'Het is niet zo dat ik nu ook mijn verdriet ga koesteren', besluit ze stellig. 📄

Alles komt goed

Dagboek van een student

door Romy Schneiderlin
beeld: Pjotr Hubin

Onschuldig lag op zijn gezicht nog steeds die lauwarme gelukzaligheid van net na zijn orgasme. Zo ging het altijd: hij kwam klaar, lachte schaapachtig, zei iets als 'dankjewel' en deed een dutje.

Nu was hij spraakzamer: 'Ik wist dat je me nog graag zag.' Zijn ogen zochten de mijne, die ik neerwierp op de paar haartjes op zijn borst. 'Je bent zo mooi als je klaarkomt.' Hij zou niet eens overwegen dat ik het gefaket had, dat misschien wel altijd had gedaan.

Maar zoals hij huilde, tranen met tuiten, als een kind dat je een tutter uit de mond hebt gerukt. En hoe gemakkelijk dat te verhelpen is. Hij snikte mijn trui nat, klampte zich wanhopig aan me vast en toen ik troostend een hand op zijn achterhoofd legde, begon hij hoopvol over mijn rug te kriebelen. Ik nam zijn bleke vochtige gezicht in mijn handen, liet hem mijn lippen kussen, mijn kin, mijn hals en kreunde met hem mee. Als ik nu mijn kleren verzamelde, moest ik hem niet eens zien ontwaken. Alleen de eerste winterkou hield me binnen.

Hij stelde voor om me naar Leuven te brengen, ik liet hem begaan. Zodra je de weg hebt ingeslagen van een principeloos spel, kun je je net zo goed met de auto laten terugrijden. 'Als je wil kan ik blijven slapen?' Hij zette de wagen stil en draaide zich naar me toe. 'Dat hoeft niet, lieve Laurens, morgenvroeg moet je werken.' 'Jij weet wat het beste voor me is.' Twee dankbare handen grepen de mijne vast.

Voor ik indommelde trilde de iPhone op mijn bijzet-tafeltje. Het was Lore: 'Al in Leuven? Iets drinken? Xx'.

Maandagochtend sliep ik door mijn wekker en miste alle lessen. Een hele dag poetste ik mijn tanden niet, hield ik mijn pyjama aan. Buurjongen Daan met zijn luxe-studio kwam aankloppen voor melk. 'Ik stoort toch niet? Ik ben een carbonara aan het maken, maar de melk vergeten', zijn blik zakte langs mijn pyjama naar beneden. 'Kijk eens in de koelkast in de gezamenlijke keuken, ik heb hier niets.' Zonder zijn verontschuldiging af te wachten sloot ik de deur, grover dan ik wilde zijn, maar Daan is zo braaf dat hij het zichzelf waarschijnlijk eerder kwalijk neemt dan mij. Overigens was hij met dat dunne stoppelbaardje voor het eerst een beetje aantrekkelijk.

Dat domme menselijke contact zorgde ervoor dat ik een douche nam, mijn tanden poetste en besloot de stad in te gaan. Tenslotte was het de laatste keer dit jaar dat ik mijn leren vest zou kunnen dragen. Er zat nog een bodempje parfum in mama's J'adore van Dior die ik stiekem had meegegrist. Om mijn bijen-

koningin Lore te verbluffen, maar bij nader inzien even goed als nectar voor de darren van de Oude Markt. In de spiegel controleerde ik de foundation op mijn wallen en met een nat wattenstaafje werkte ik mijn lippen bij waar ik buiten de lijntjes had gekleurd. Ik schrok van de koelbloedige zelfzekerheid van mijn spiegelbeeld. Toen ik de deur uitging, belde Laurens. Bruusk drukte ik 'niet opnemen'. Hij moest weten dat ik had afgelegd.

Ik zou de Oude Markt kruisen, zozegegd om een penne in de Parijsstraat te halen. Op het terras van Rock Café zou de gespierde Willem met zijn oudere vrienden een sigaret aan het roken zijn, want dankzij Facebook wist ik dat een goede vriend van hen daar zou optreden. Hij zou naar me knipogen, zeggen: 'Hé, Romy, wat doe jij hier?' Al een tikkeltje beschonken. Ik zou me door hen laten trakteren op shotjes in De Giraf. We zouden dansen in Barvista en als het daar leegliep zou hij me mogen meenemen naar 'The Seven Oaks'. Zo zou het gaan. Dus ik haastte me de buitenwereld in, ging de hoek om, kruiste de Oude Markt. Daar stonden ze. Luid lachend gooiden ze hun hoofd achterover om rook uit te blazen. Hij zag me. Ik wist wat hij zou doen. Hij knipoogde. In mijn broekzak trilde de iPhone tweemaal kort.

Lore. Of er iets was. Waarom ik nog niets had teruggestuurd. 📧

Wil je volgend semester graag meewerken aan 'dagboek van een student'? Stuur een mailtje naar nelis@veto.be.

Veto wenst iedereen veel succes met de examens.

Door Bavo Nys

Feesten zonder familie

Tussen heimwee en hopen op een witte Kerst

door Michelle Van den Broeck

Wie kerstdagen zegt, zegt familie. Maar wat als je tijdens de feestdagen weg van huis bent? We nemen een kijkje bij enkele Belgische én internationale studenten 'away from home'.

Ferre Vandael is op erasmus in Jeruzalem en zal de feestdagen ook daar doorbrengen. 'Hier hebben we geen kerstvakantie. Dus de lessen lopen door. De 25ste zelf hebben we een dag vrij, maar dat is het dan ook jammer genoeg.' Al kan hij het gemis ook wel relativeren. 'Op Kerstmis zelf wil ik natuurlijk met de familie zijn. Maar Kerstmis vieren in Jeruzalem of Bethlehem, dat moet zo'n ervaring zijn, dat wil ik natuurlijk niet missen'. Minder leuk wordt het wel op Nieuwjaar. 'Ze zeggen wel dat het hier wordt gevierd maar het is geen officiële feestdag. Dus op 1 januari is het gewoon een werkdag en heb ik een examen. 31 december zal dus wel moeilijk zijn, als ik de *snaps* krijg van mijn Belgische vrienden'.

'In de Verenigde Staten zou er hier een boom staan, daar een boom staan. Het zou overal vriezen en elk huis zou kerstlichtjes hebben'

Hugo Garcia

De Israelis lopen net wat minder warm voor de kerstperiode. 'Voor de locals ligt dat hier helemaal anders. Voor de Joden was bijvoorbeeld Rosh Hashanah (Joods nieuwjaar, red.) in september eerder een hoogtepunt. Dan werd je in een gastgezin geplaatst en daar mocht je de feestdagen vieren. Die man uit het gastgezin legde dat dan allemaal goed uit. Dat was fantastisch.'

Kerst bij 30 °C

Ook Loes Messens zal de feestdagen in een heel andere omgeving beleven. Zij is momenteel op stage in Benin en heeft

ook plannen met haar gastgezin. 'Eigenlijk is Kerstmis hier niet zo'n belangrijke feestdag, ondanks dat iedereen hier erg gelovig is. Ze vragen mij constant: 'C'est quand encore, la fête Noël?' Het grootste verschil is voor haar het weer. 'Kerstmis vieren bij meer dan dertig graden, dat doet toch even raar in uw hoofd. Het zal misschien wat minder knus worden, maar daarom niet minder fijn.'

White christmas virgin

Voor sommige internationale studenten in Leuven is het dan weer de eerste keer dat ze een 'witte kerst' meemaken. Voor Avinash Kumar uit India is dat toch een hele belevenis: 'We vieren Kerstmis eigenlijk niet echt in India. Dus zelfs moesten de vluchten goedkoop zijn, zou ik niet terugkeren. Ik denk dat het meer een ervaring is om het hier in Europa te vieren. Er zijn de sneeuw en de kerstlichtjes. Ja, het is een hele ervaring hier.'

Hugo Garcia omschrijft het verschil tussen hier en thuis als volgt: 'It's not so commercialized over here. I have lived a big part of my life in the U.S and over there it is very commercial. Basically that is the one thing I like about Christmas here. It is just some lights. Right now, in the United States there would be a tree over there, there would be frosting all over the place. Every house would have lights.'

Huiswaarts of blijven?

Volgens Lukas Cuppers, jobstudent in Pangaea, keren de meeste erasmussen in Leuven wel huiswaarts voor de feestdagen. 'Vaak zijn het de Aziatische en de Zuid-Amerikaanse studenten, waarvoor het wat ver en duur is om naar huis te gaan, die blijven dan hier. Het zijn de

meest knusse, maar ook de meest eenzame dagen'. Om de occasionele heimwee een paar stappen voor te zijn, worden er onder internationale studenten steevast heel wat plannen gesmeed. 'Ik denk dat er voor kerst en voor de feesten toch plotseling zo'n gevoel van saamenhorigheid is tussen de mensen die overblijven. We hebben echt een schema voor de hele kerstperiode. Al gaan sommigen ook al een beetje beginnen blokken, dat moet ook gebeuren. Als jullie Belgen weg zijn, dan is Agora lekker leeg (lacht). Dat is ook handig.'

'Als jullie Belgen weg zijn, dan is Agora lekker leeg, dat is ook handig'

Lucas Cuppers

Sabine De Jaegere, stafmedewerker in Pangaea, bevestigt dat er een nood is. 'Het is natuurlijk altijd een uitdaging om het aanbod bij de nood te brengen. Maar het is sowieso goed als ze een plaats hebben waar ze terecht kunnen. Al is het maar om te pauzeren tijdens het blokken, want uiteindelijk moet er in de kerstperiode helaas ook gestudeerd worden'. Daarom opteert Pangaea ervoor om niet te georganiseerd te werk te gaan. 'Mensen moeten ook vrij zijn en kunnen komen wanneer ze willen. De bar zal dus open zijn met kerst, zodat mensen hier toch een koffietje kunnen drinken en met elkaar kunnen afspreken wanneer ze willen. Op die manier kan Pangaea een opvangnet zijn. Ik ben er ook van overtuigd dat er heel wat mensen zijn die meegaan met mensen van hier. Met Vlaamse vrienden of met mensen die al lang in België verblijven'. 📧

DOSSIER

DE BLOK

Studiepunten tellen en andere onzin

Nieuwe KU Leuven-app 'Study Tracker' moet reële studietijd monitoren

door Nora Sleiderink / beeld: Guillaume Deprez

Studiepunten zouden een maat moeten zijn voor studietijd per vak - althans in theorie. Daarom komt de KU Leuven met een 'app' om na te gaan hoelang studenten écht voor hun vakken zitten te zwoegen.

Eén studiepunt representeert 25 à 30 uren studietijd. 'Dat is alles inbegrepen: les volgen, practica voorbereiden, presentaties, vergaderen voor groepswerken, blokken...', legt Karel Joos van Dienst Studietoelagen uit. Theoretisch gezien, natuurlijk. 'De ene student is de andere niet.'

Toch raadt Joos aan rekening te houden met het aantal studiepunten om te bepalen hoeveel studietijd je best in een vak investeert. 'Daar komen relatief weinig vragen over. Doorgaans ben ik het eerder die suggereert om naar studiepunten te kijken in het kader van time-management.' Uit onderzoek blijkt dat van de studenten die in eerste zittijd slagen, gemiddeld over alle weken heen tussen de 37,5 en de 45 per week bezig zijn voor een voltijds studieprogramma.

Maar zijn studenten daar ook echt mee

bezig? 'Hangt ervan af', vertelt Filip, student Chemie. 'Ik heb wel eens een vak gehad van zes studiepunten waarvan ik dacht dat het er maar drie bedroeg. Daar had ik dan ook maar weinig voor geleerd.'

'Die allocatie ligt altijd wel gevoelig'

Professor Vincent Sagaert

Door chance slaagde ik uiteindelijk wel met een tien.'

Iris, student bio-ingenieur, houdt door het jaar geen rekening met het aantal studiepunten, waardoor ze soms evenveel voor kleine als grote vakken leert. 'Maar door de blok wel: dan reken ik steeds één dag per studiepunt uit.' Ook Anissa* neemt

het aantal studiepunten mee in haar studieplanning. 'Vorig jaar had ik bindende voorwaarden en dat ging gepaard met studiepunten. Nu kijk ik gewoon naar de hoeveelheid leerstof.'

Over- en onderwaardering

Toch wordt er doorgaans maar een relatief belang gehecht aan die studiepunten. 'Soms zijn er vakken van zes studiepunten die in realiteit maar drie studiepunten qua studietijd vragen. Die vakken neem je dan ook niet echt serieus', zegt Filip. Hij meent dat er aan zijn departement dan ook nogal losjes wordt omgegaan met studiepunten. Zo zijn de eerste jaren best zwaar, met tot wel dertig uur les of practica per week. Vanaf de master nemen de contacturen af. Eenzelfde verhaal klinkt bij Iris.

Nochtans vraagt de verwerkingstijd buiten de les vaak meer dan de aangegeven studiepunten. Zeker vak per vak kan dat nogal variëren. Veel studiepunten corresponderen dus niet met de reële studietijd. 'Sommige vakken zijn misschien ondergewaardeerd,' geeft Vincent Sagaert, programmadirecteur van Rechten toe, 'maar als we eerlijk zijn: anderen zullen ook wel overgewaardeerd zijn.' Hij gelooft dat de uiteindelijke studietijd over de gehele opleiding dus wel overeenkomt met wat wordt verwacht.

Bovendien leidt overwaardering tot andere problemen, zoals de onmogelijkheid om te tolereren, of het kwijtraken van overmatig veel leerkrediet als het vak moet worden meegenomen. 'Mijn thesis bedraagt 24 studiepunten', getuigt Cato*, filosofiestudent. 'Allemaal goed en wel, maar omdat ik mijn thesis heb uitgesteld naar dit jaar, ben ik nu wel serieus wat studiepunten kwijt.'

Hoe het komt dat die interne verdeling

Hoeveel studiepunten kan je kopen met één bitcoin?

door Nora Sleiderink

Het is weer de tijd van het jaar: voor je het weet, staat iedereen vanaf zeven uur 's ochtends kou te kleumen in de rij voor Agora, de ebib of CBA voor een ideaal studeerplekje.

Nu ja, iedereen? Als je een goede vriend (m/v/x) hebt die dat voor jou overheeft, kun je natuurlijk je broodnodige nachtrust ten volle benutten en om kwart na acht (of negen, of tien) subtiel binnenglippen.

Een praktijk die evenveel voorkomt als dat ze op kritiek wordt onthaald. In 2015 begonnen een aantal zelfverklaarde moraalridders met 'Voordrangers van Agora'. De initiatiefnemers wilden zo een halt toeroepen aan het volgens hen respectloze voorsteken. Maar is het daarom verboden?

Bij de bibs reageren ze dat de praktijk inderdaad veel voorkomt en in meerdere of mindere mate in proberen tussen te komen. Maar, merken ze op, de badhanddoekmethode vormt een veel groter probleem. Studenten leggen 's ochtends hun boeken aan een bureau, om vervolgens weer snel onder de wol te kruipen, of nemen een lunchpauze die uitloopt tot het avondeten.

Leercentrum Agora hanteert daarom vanaf deze blokperiode een nieuwe regel: in de stille studiezalen zal een pauze maximum nog 30 minuten kunnen bedragen, buiten twee vastgelegde eetpauzes die beide twee uur duren. Hier zal ook effectief op gecontroleerd worden. Wie graag een uurtje uittrekt voor de ochtendkoffie of pas laat aan het avondeten begint, is er dus aan voor de moeite. 'Of je fan bent van het systeem, is natuurlijk afhankelijk van je studieritme,' geeft Peter Verbist, coördinator van Agora en de ebib, toe, 'maar de bedoeling is om de beschikbare capaciteit zo efficiënt mogelijk aan te bieden.' 📌

Een gewone voltijdsstudent - die dus 60 studiepunten opneemt - betaalt 890 euro aan inschrijvingsgeld. Dit geld is afhankelijk van het leerkrediet, een systeem waarbij de student bij de start een "rugzakje" van 140 studiepunten krijgt. Voor elk studiepunt waarvoor je je inschrijft, verlies je er een, dat je dan terugkrijgt bij het behalen van je credit.

Wie te vaak vakken opneemt zonder te slagen, kan hiermee in de problemen te komen. Studenten kunnen dan zogenaamd studiepunten "bijkopen": per studiepunt dat je opneemt, dat eigenlijk niet meer in je rugzakje zit, betaal je 11 euro bovenop het vaste bedrag. Dat is het dubbele van de normale prijs per studiepunt. Opgelet: dit geldt enkel als er nog studiepunten in je rugzak zitten! Wie op of onder nul zit, zal een aanvraag moeten doen voor aanzuivering van leerkrediet.

dan niet klopt? 'Daar gaat ook een stukje allocatie mee gepaard', klinkt het bij Sagaert. Elk van de drie groepen aan de universiteit krijgt een vast aandeel van de beschikbare middelen. 'Binnen de groepen wordt intern gealloceerd en daarvoor wordt onder andere gekeken naar het aantal studiepunten dat elke student opneemt', legt Koenraad Debackere, algemeen beheerder, uit.

'Die allocatie ligt altijd wel gevoelig', zegt Sagaert. 'Maar dat betekent natuurlijk niet dat we daarom geen herverdeling moeten overwegen.' Debackere laat weten dat er op hun diensten geen weet is van wanverhoudingen. 'Die problematiek is althans nooit gesignaleerd.'

Study Tracker

Toch wil de universiteit opvolgen in welke mate de studiepunten corresponderen met de realiteit. In het academiejaar 2015-2016 werd daarvoor de werkgroep Studeerbaarheid opgericht. Sinds vorig jaar wordt de problematiek expliciet bevestigd in docentenevaluaties. Uit adviezen werd ook besloten om een 'app' te ontwikkelen waarbij studenten hun studietijd kunnen bijhouden.

Die app, Study Tracker, werd dit semester getest en gefeedbackt door studenten-vertegenwoordigers. Studenten kunnen aangeven per dag of week hoeveel tijd ze aan een bepaald opleidingsonderdeel hebben gespendeerd, onderverdeeld in contacturen, opdrachten en zelfstudie. In grafieken kunnen ze de evolutie van hun tijdsbesteding volgen.

'Via de tool willen we meer accurate en betrouwbare metingen van de studietijd mogelijk te maken', klinkt het bij Hilde Creten en Ine Rens, onderwijsondersteuners van de Dienst Onderwijsprofessionalisering en -ondersteuning (DOO).

Zo hoopt men een concreter beeld te krijgen van de reële studietijd, dan wanneer studenten achteraf hun studietijd moeten inschatten. Faculteiten en POC's kunnen hun beleid en de manier waarop ze vakken vormgeven, daarop baseren. 'De gegevens kunnen daarbij een vertrekpunt voor discussie zijn. Maar daarnaast biedt de tool ook een meerwaarde voor de individuele studenten, als zelfmonitoring', benadrukken ze.

'Soms hoor je dat de bachelor te zwaar is, of de master te licht. Dat zijn van die intuïties, maar als je dat effectief wil weten, moet je het ook gaan bevragen'

Professor Vincent Sagaert

Vanaf het tweede semester is de 'app' voor alle studenten beschikbaar en start er ook een pilootproject. 'Als rechtsfaculteit doen we daaraan mee omdat we dat een belangrijke materie vinden', zegt Sagaert. 'Soms hoor je dat de bachelor te zwaar is, of de master te licht. Dat zijn van die intuïties, maar als je dat effectief wil weten, moet je het ook gaan bevragen.' De faculteit Rechtsgeleerdheid lijkt daarin echter voorloper te zijn: nog geen handvol faculteiten hebben zich opgegeven voor het pilootproject. 📌

*Cato en Anissa zijn fictieve namen

Proffen lappen examenreglement aan hun laars

'Ze zouden mij contacteren, maar ik heb nooit een kopie van mijn examen gekregen'

door Nora Sleiderink & Jan Costers / beeld: Guillaume Deprez

Meerkeuzevragen zijn een fluitje om te verbeteren, maar steeds nieuwe vragen bedenken is minder eenvoudig. Veel proffen weigeren de vragen dus mee te geven.

De blok kan op heel wat gezocht rekenen - en dat wordt enkel erger naarmate een meerkeuze-examen in zicht is. Nochtans is de examenvorm aan veel faculteiten de standaard in de bachelor.

De keuze voor meerkeuze is vaak organisatorisch van aard. 'Bij een opleiding Geneeskunde zit je met grote groepen', licht Nick Stassens, onderwijsondersteuner bij de faculteit Geneeskunde, toe. 'Dan beperkt een meerkeuze-examen de *workload* voor het personeel.' Daarnaast bevatten de cursussen in de beginjaren vooral feiten en blokkennis, die zich dus ook makkelijker laten examineren in een meerkeuzevraagstelling.

'Als de student het vraagt, moeten we de vragen wel geven'

Professor Vincent Sagaert

Filip Buekens, prof logica en argumentatieleer, gebruikt de examenvorm dan weer voor sommige vakken om betwistingen te vermijden. 'Bij meerkeuze is er geen discussie over de validiteit van het antwoord: het is duidelijk wat het juiste antwoord is.'

Te grabbel

Waar wél al eens discussie rond bestaat,

is het meekrijgen van die vragen achteraf. 'Die worden niet zomaar meegegeven, want dan is elke examenvraag per definitie niet meer herbruikbaar, op het moment dat ze in een examen aan bod is gekomen', vertelt Stassens. 'Dat is natuurlijk een quasi-onhoudbare situatie om al die examenvragen zomaar te grabbel te gooien.'

Bij de Rechten, waar ook veel examens in meerkeuzevorm zijn opgesteld, klinkt hetzelfde. 'De faculteit is daar echt niet eerlijk over', zegt Bas*. 'Ik heb in augustus een kopie aangevraagd van een examen. Telkens kreeg ik te horen dat ze mij zouden contacteren zodra ze iets wisten, maar ik heb nooit reactie gekregen.' Ook worden studenten bij monitoraten en gezamenlijke verbeteringen van het examen verboden foto's te nemen van de vragen, om te vermijden dat ze worden verspreid.

Verplicht door examenreglement

Dat de meeste opleidingen niet staan te springen om examenkopijen mee te geven, is duidelijk. Weinigen weten weliswaar dat faculteiten daar toe verplicht zijn. Dat staat immers in het universiteitsbrede examenreglement. Artikel 88 stelt dat het recht op feedback 'een inzage van hun schriftelijke examen en een individuele en/of een collectieve nabespreking van het examen' omvat. Los van inzage, heb-

ben studenten ook recht op een kopie van hun examen.

'De faculteit is daar echt niet eerlijk over'

Rechtenstudent

Daarvoor wordt verwezen naar de openbaarheid van bestuur, een norm die voor alle administratieve overheden geldt en dus ook voor de universiteit in het kader van haar opdracht diploma's uit te reiken. Artikel 98 stelt dat 'individuele studenten recht op inzage hebben in de documenten die ten grondslag liggen aan beslissingen die over hen zijn genomen.' Dat bevestigt ook Vincent Sagaert, programmadirecteur van de Rechten: 'Als de student het vraagt, moeten we het wel geven.'

'Strikt genomen omvat de kopie enkel het examen zelf en de students antwoorden erop', reageert Liesbeth Smedts, ombudspersoon van de faculteit Rechtsgeleerdheid. 'De modelantwoorden, of ze nu van open vragen of meerkeuzevragen zijn, krijgt de student er niet bij.' Faculteiten proberen studenten soms te slim af te zijn door voor die kopie een hoge administratieve kost aan te rekenen. Daarover is het reglement formeel: 'Kopieën van documenten (...) worden kosteloos verleend.' U weze gewaarschuwd. 📄

Als de examens even moeilijk gaan

door Veranika Nazarchuk

De blok komt langzaam in zicht en sommige studenten beginnen zich zorgen te maken hoe ze die moeten overleven. Niet getreurd: LOKO, Teleblok en Radio Scorpio staan klaar.

Iedereen hoopt op goede examens, maar soms verloopt dit niet als gepland. Te veel stress zorgt ervoor dat je geen informatie meer kunt opnemen en twijfels en faalangst nemen de bovenhand. Gelukkig bestaan er verschillende initiatieven die de blokkende studenten willen helpen wanneer de blok- en examenperiode even niet zo goed gaan.

LOKO en SOS Blok

Voor de achtste keer organiseert studenten-koepel LOKO hun bekende SOS Blok, die studenten een hart onder de riem moet steken en een lichtpuntje is in de duisternis. Studenten kunnen verzoekjes inzenden waar de vrijwilligers van SOS Blok proberen in te springen. Ook problemen die zich voordoen lossen ze op. 'Vorig jaar klaagde iemand over het getik van hakken op de houten vloer van de Centrale Bibliotheek,' zegt coördinator communicatie Kenny Van Melis. 'We hebben dan pantoffels gemaakt met ons logo en uitgedeeld.' Ook organiseerden ze tijdens de zomerblok een waterballonengevecht en deelden ze bij koud weer chocomelk uit aan wie in de lange rij voor de Agora stond.

Vorig jaar klaagde iemand over het getik van hakken op de houten vloer van de Centrale Bibliotheek. We hebben dan pantoffels gemaakt met ons logo en uitgedeeld.

Kenny Van Minsel

Dit jaar probeert LOKO meer digitaal te gaan, omdat studenten meestal afleiding zoeken op het internet. Voor januari staan onder andere leuke blokrecepten gepland. Toch blijft het fysieke aspect belangrijk. 'Het is erg leuk om te doen als vrijwilliger,' zegt Van Minsel, die zelf ook inspringt wanneer hij een rustig moment heeft tussen zijn examens. 'De studenten zijn heel erg dankbaar en meestal weet de persoon in kwestie niet dat er een verzoekje is aangevraagd.' Vorig jaar overhandigde hij persoonlijk een verjaardagstaart aan een ongelukkige die tijdens de examenperiode jarig

was en geen uitgebreid feest kon geven. De blok is voor velen een eenzame periode.

Van Minsel besluit nog dat SOS Blok vooral een platform is waar andere organisaties mee willen samenwerken door gratis dingen te schenken of om, zoals de CM, hun helpdesk bekender proberen te maken. Wie even wat vrije tijd heeft, is altijd welkom om te helpen.

Teleblok

Vanaf donderdag 4 januari tot en met donderdag 25 januari staat Teleblok opnieuw klaar om de studenten doorheen Vlaanderen door te blok te loodsen. De vrijwilligers kregen via CM een intensieve training om niet enkel studenten, maar ook de ouders, vrienden en partners een luisterend oor te bieden. De chat is elke dag bereikbaar tussen 18 en 23 uur op www.teleblok.be.

Verder zet Teleblok zich ook in om een goede studieomgeving te creëren door in de Vlaamse steden bloklocaties te ondersteunen. Deze zijn gemakkelijk bereikbaar en voorzien van alle benodigde comfort om goed te kunnen studeren. Teleblok voorziet hiervoor diverse materialen om studenten te laten ontspannen en een aanspreekpunt te bieden. Op deze bloklocaties zijn er gezamenlijke ontspanningsmomenten en is er fruit, koffie en water beschikbaar. Ook kunnen deze blokpunten via de website geraadpleegd worden.

Radio Scorpio

Ook Radio Scorpio belooft de studenten te helpen door muziek te draaien tijdens de moeilijke weken. Vorig jaar zonden ze live uit vanop verschillende plaatsen in Leuven, waaronder ook in de muntstraat. Studenten konden verzoekplaatjes aanvragen en hun frustraties even luchtten, onder andere over president Donald Trump alsook over hun examens. Ook collega's Tom de Cock en Karolien De Decker kwamen even langs.

De initiatieven zijn nog volop in ontwikkeling. Hou zeker de facebookpagina van LOKO en Radio Scorpio in de gaten om op de hoogte te blijven van alle updates. 📺

Van jezelf opsluiten tot 'de huilpot'

Of hoe je jezelf door de examenperiode kan slepen

door Michelle Van den Broeck / beeld: Guillaume Deprez

De blok: we moeten er allemaal doorheen en ieder doet het op zijn eigen manier. De stress die examens met zich mee brengen vraagt echter dikwijls om uitzonderlijke maatregelen.

In de blok draait het allemaal rond 'stress coping mechanisms'. 'Coping' houdt in hoe je omgaat met stress en heeft vooral als doel dat je met stress kan omgaan zonder dat het je functioneren hindert. De Dienst Studieadvies geeft in één van zijn workshops alvast een paar coping mechanismes mee die je vooruit kunnen helpen. Cathy Dewolf, coach bij de Dienst Studieadvies, licht er alvast een aantal tips voor ons uit.

De eenzame opsluiting

Cruciaal volgens Dewolf is het opmaken van een goede planning, die realistisch is en die spanning en ontspanning in evenwicht houdt. 'De afleiding beperk je best tot een minimum, want dat is vaak stressverhogend: gsm, Facebook en pc in het algemeen, zijn dingen die natuurlijk snel afleiden.'

Om niet afgeleid te raken tijdens de examens ging Alexandra blokken in een klooster. 'Ik vond het gewoon super aangenaam omdat je daar simpelweg niks anders had. Geen afleiding, ook omdat er amper internet was. Er is enkel natuur rondom het klooster, dus je kan wel even gaan joggen. Voor mij was dat het beste ooit.' Ook de steun van andere studenten die in het klooster verbleven, hielp Alexandra dan door de blok. 'Iedereen is daar toch om te studeren. Behalve de studenten die werden gestuurd door hun ouders. (lacht) Die deden natuurlijk nog altijd niks.'

Ook haar examenresultaten werden er beter van. 'Ik had nooit zoveel kunnen studeren als ik thuis was gebleven, dus het heeft zeker zijn effect gehad. Maar het grootste resultaat was dat het mijn stress verminderde. Dat kwam vooral door de striktere routine die ik kon aanhouden. Er waren ook geen zeurende ouders die constant vragen hoeveel je gestudeerd hebt. Je was even in een

andere wereld, en dat heb ik echt wel nodig tijdens die drie weken blok.'

Samen een potje huilen

Ook empathie is een belangrijke factor, volgens Dewolf. 'Eens een luisterend oor hebben van familie of vrienden is erg belangrijk.' Elise* had daarvoor met haar vriendinnen een solidair ritueel. Ze noemt het zelf het principe van het 'huilpotje'. 'Elke keer je huilt tijdens de blok doe je een euro in een potje. Na de examens kan je dan pintjes gaan drinken met je weengeld. Het was dus letterlijk (in) je tranen verdrinken.' Uiteindelijk kwam ze toch aan minstens 20 euro, 'maar ja, de blok is ook lang natuurlijk. Een groot deel ervan was eigenlijk zelfrelativering, wat lachen met jezelf omdat je zo veel moet wenen. Enkele vriendinnen van me deden dat ook, dus dan konden we elkaar steunen als we weer eens 5 euro op één dag kwijt waren aan die stomme huilpot.' (lacht)

Kwade gedachten uitdrijven

Verder geeft de Dienst Studieadvies ook heel wat tips rond slapen en omgaan met storende gedachten. Voor Ellen bestaat de sleutel tegen vervelende gedachten uit een kwartiertje mindfulness. 'Tijdens de blok heb ik daar veel aan, omdat het een periode is waarin je heel fel je focus legt op de toekomst. Voor mij is dat altijd een periode die gepaard gaat met veel angst en stress, omdat je nooit echt weet wat er gaat gebeuren. Ga ik er wel geraken? Zal ik niet falen?' Of het daarom per se de stress compleet wegneemt, is volgens haar kort door de bocht. Maar volgens Ellen werkt het wel om om te gaan met de angst en emoties die tijdens de blok naar boven komen. 'Ik doe dat altijd 's middags na het eten. Dat is echt een

VOOR ELKE HUILBUI
GOOIT LISE EEN
EURO IN EEN POT

ZE SPAART VOOR EEN ROADTRIP

DAAROM KIJKT ZE ELKE AVOND NAAR
THE NOTEBOOK

Examens maken met een functiebeperking

door Benno Debals

Examens afleggen is niet voor iedereen even gemakkelijk. Sommige studenten varen wel bij zogenaamde 'examenfaciliteiten' - speciale voorzieningen die hen het recht geven om bijvoorbeeld langer aan een examen te werken.

ritueel geworden. Dan denk ik niet aan "wat heb ik al gedaan?" of "wat moet ik nog doen?" Nee, dan is het gewoon even stoppen en in het nu zijn. Even de ruimte nemen om plaats te maken voor jezelf en ontspanning. Da's een soort van rustpunt dat je kan inbouwen in de dag. Na de middag kan ik dan een verse start nemen.'

Is dat normaal?

Ontwikkel jij ook speciale ritueeltjes tijdens de blok? Geen nood! Volgens Cathy Dewolf hoef je je immers geen zorgen te maken. 'Ik denk dat iedereen vooral zijn eigen manier heeft om met stress om te gaan. Je moet jezelf dus niet de vraag stellen: is het 'normaal' of 'abnormaal', maar eerder: helpt het mij of helpt het mij niet om de stress te verlagen? Ik denk dat dat een belangrijker vraag is. Natuurlijk zijn sommige gewoontes eerder niet helpend op de lange termijn, of zelfs op korte termijn. Snoep is daarbij een veelvoorkomend voorbeeld. Dat zijn dan vormen van beloning die op zich wel stimulerend kunnen werken. Voor de blok kan dat dus eventjes geen kwaad. Het is altijd goed als mensen zich niet teveel aantrekken van wat andere mensen denken, zolang het hen helpt en zichzelf of anderen niet schaadt.

Als laatste wil Dewolf ook meegeven dat het best oké is om stress te hebben. 'Het is perfect normaal dat je nu stress hebt. Dit is iets belangrijks voor jullie en het is best wel een moeilijke periode, dus wees maar mild voor jezelf.' 📧

Examens brengen iedere periode de nodige stress met zich mee. Voor mensen met leerstoornissen en functiebeperkingen wordt die stress nog eens extra groot. Studenten met dyslexie hebben vaak tijd tekort op een examen, terwijl studenten met ADD te snel afgeleid raken in een aula met 100 medestudenten die puffen en zuchten. Ook studenten met motorische beperkingen hebben het extra moeilijk tijdens de examenperiode.

De dienst Examenfaciliteiten van de KU Leuven probeert die studenten op te vangen. Elke faculteit heeft een zorgcoördinator die instaat voor het verwerken en erkennen van attesten die recht geven op examenfaciliteiten. Evelien Ameloot, een van die zorgcoördinatoren, geeft aan wie er recht kan hebben op die faciliteiten: 'Dit gaat over verschillende groepen, zoals studenten met auditieve, visuele, motorische of psychiatrische functiebeperkingen, chronische ziekte of studenten met een ontwikkelingsstoornis. Dan zijn er ook nog de student die vallen onder de doelgroep 'overige', die bijvoorbeeld door een ongeval langdurige of blijvende moeilijkheden ondervinden.'

Niet iedereen met dezelfde beperking krijgt dezelfde faciliteiten. Zoals Ameloot aangeeft, worden de meeste attesten op maat vastgelegd, behalve voor studenten met dyslexie. 'Studenten met dyslexie kunnen vragen naar meer tijd op een examen, het niet bestraffen van spelfouten als het geen curriculumonderdeel is, voorleesfaciliteiten en een betere examenspreiding. Voor studenten met een andere functiebeperking worden faciliteiten bepaald op basis van medische documenten en het assessment dat door de zorgcoördinator werd uitgevoerd. Bij het bepalen van faciliteiten worden de eindtermen ook altijd mee in rekening gebracht om te zien of er geen ontwikkelingsdoelen van het vak worden overschreden door faciliteiten toe te kennen.'

De procedure

De procedure is persoonlijk en op maat. Alles begint bij een aanmeldingsgesprek waarop er wordt uitgelegd wat de erkenningsprocedure inhoudt en welke documenten moeten worden ingevuld. Daarop volgt het toekennen van de erkenning. Voor sommigen komt er dan nog bij dat ze faciliteiten krijgen, maar dat is geen automatisme. Die moeten de studenten zelf nog eens specifiek aanvragen. Het is dus niet omdat je een erkenning hebt, dat je automatisch faciliteiten krijgt.

Klinkt dit wat omslachtig? Dat is normaal. Robby vertelt hoe hij is afgestapt van die faciliteiten sinds hij is overgestapt van de KULAK naar Leuven. Het was ten eerste wel bewust, aangezien hij voelde dat hij de extra tijd niet meer nodig had. Maar het proces was beduidend omslachtiger: 'Hier in Leuven moet je zelf een hele vragenlijst invullen en moet je op gesprek met de dienst Studeren en Functiebeperking. Het is allemaal nogal omslachtig. Aan de KULAK ging het een stuk vlotter. Daar had iedere richting een ombudsman, waar je faciliteiten kon aanvragen.

Dat was daar ook wel met een attest, net zoals in Leuven. Maar dan deed de ombudsman alles voor jou. Die vroeg dan: wil je voor al je examens faciliteiten? En dan kwam dat in orde.'

Iedere faculteit heeft deadlines om die faciliteiten aan te vragen en die zijn voor het eerste semester jammer genoeg al verlopen. Ameloot wil wel nog even duiden op het feit dat deadlines één ding zijn, maar dat de erkenning wel altijd blijft lopen. Studenten kunnen zich doorheen het jaar altijd aanmelden. Als je twijfelt of je recht hebt op een erkenning en/of examenfaciliteiten, twijfel zeker niet om dan eens contact op te nemen met de zorgcoördinator van je faculteit. 📧

'Bij het bepalen van faciliteiten worden de eindtermen altijd mee in rekening gebracht'

Evelien Ameloot,
zorgcoördinator

'En toen belde de studiedienst me plots op skivakantie:

Straffe examenverhalen

Door Jef Cauwenberghs / beeld: Guillaume Deprez

Een tegenwerkende deur, een verloren kopij of een onlogische multiple choice test. Veto zocht en vond enkele straffe examenverhalen.

Het is weer tijd voor de meest stresserende periode van het semester. Nog iets meer dan een maand en de profen zetten hun barbecue weer aan om enkele duizenden studenten als rauwe kippenboutjes op de rooster te leggen. Alsof bewijzen dat je die tien wel waard bent nog niet stresserend genoeg is, durft het soms ook wel eens mislopen nog voor het examenblad voor je neus ligt.

Oud-studente Emily herinnert zich nog hoe ze enkele jaren geleden moest vechten tegen de klok én een houten deur. 'Ik had nog wat herhaald en wou ruim op tijd vertrekken om onderweg nog snel iets te eten voor het examen', vertelt ze. 'Maar eenmaal beneden merkte ik dat de grote houten voordeur van ons kot door vocht was uitgezet en daardoor niet openging. Ik duwde en trok met alle macht aan de koperen deurknop maar kreeg geen beweging in het ding.'

'Onze prof zat in India en was rats vergeten dat we een examen moesten maken'

Sofie, studente
Geneeskunde

'Ik ben dan bij al mijn kotgenoten gaan aankloppen maar er was maar één iemand aanwezig. Die gast wierp me een blik toe van 'ugh vrouwen...' maar ook hij kreeg met al zijn kracht de deur niet open.

Daarna hebben we vrienden proberen te bellen om langs de andere kant te

komen duwen maar niemand nam op of kon langskomen. Uiteindelijk heb ik in paniek de brandweer gebeld. Die hadden duidelijk dringendere zaken aan hun hoofd waardoor ik minstens een halfuur heb zitten wachten.

Toen ze vervolgens nog niet kwamen opdagen en het uur waarop ik definitief het examenlokaal niet meer binnen mocht naderde, kreeg ik het idee om naar de platenzaak aan de overkant van de straat te bellen. De man die opnam is toen met volle kracht de deur komen instampen.'

'Ik stak snel een krant onder deur zodat ze niet dichtviel, sprintte als een gek richting de universiteit en belde ondertussen de brandweer af. 'Ja maar madammeke, uw deur staat dan zomaar open. Dat is gevaarlijk hè!', klonk het. Uiteindelijk was ik met mijn knalrode kop nét op tijd. De deur heeft daarna nog drie dagen opengestaan tot het vocht er uittrok.'

Doktersschrift

Ruben kende minder problemen met deuren maar des te meer met zijn handschrift. 'Ik had een mondeling examen politiek. Je kreeg even de tijd om de vragen voor te bereiden. Daarna stelde de prof op basis van je voorbereiding enkele bijvragen. Maar die kans heb ik nooit gekregen. Nog voor ik goed en wel op de stoel voor hem zat, vertelde hij me dat ik terug naar huis mocht. Reden? Mijn handschrift was te slordig. Ik dacht dat hij een grapje maakte maar toen ik later mijn punten checkte had hij me ook werkelijk gebuisd. Ik heb dat uit angst voor nog meer problemen ook nooit aangevochten bij de ombudsdienst. Het zit trouwens in onze genen.

kom je examen maar opnieuw doen'

Mijn broer heeft ooit iets soortgelijks meegemaakt. Hij is later, je raadt het nooit, dokter geworden.'

Oeps, foutje

De KU Leuven zou de KU Leuven niet zijn als ze zelf ook af en toe eens de mist in ging. Zo zat geneeskundestudente Sofie ooit eens drie uur lang met haar vingers te draaien tijdens een examen filosofie. 'Onze professor zat in India en was rats vergeten dat we een examen moesten maken. Na vele pogingen hebben ze hem uiteindelijk kunnen bereiken en heeft hij snel twee vragen opgesteld die we op een kladblad moesten oplossen.'

'Ik heb een half uur op de brandweer zitten wachten'

Emily, oud-studente

Sofie blijkt trouwens niet echt het geluk aan haar kant te hebben als het om examens gaat. 'Ik werd ooit op skivakantie in de lesvrije week vijf keer opgebeld door een anoniem nummer. Ik dacht dat het Proximus was dus ik nam niet op. De zesde keer had ik er genoeg van en beantwoordde ik de oproep. Bleek het de studiedienst te zijn die via Toledo ook al een dringende mail had gestuurd. Mijn examenkopij ontbrak en ik moest de test dus opnieuw komen doen. Vreemd, want ik had het examen ingediend. Uiteindelijk bleek dat iemand van de universiteit de kopij was verloren. Als oplossing hebben ze toen een ander onderdeel zwaarder laten doortellen.'

Absurditeit

Het hoeft echter niet altijd kommer en kwel te zijn. Oud-student Pieter haalde ooit een persoonlijke recordscore tijdens een multiple choice-examen. Maar hij kon het zelfs nog makkelijker doen. 'Ik heb me toen moeiteloos naar een 17/20 gekleurd', verklaart hij. 'Maar ergens heb ik spijt dat ik geen statement over de absurditeit van dat examen heb gemaakt. Het was een MC-examen met meerdere juiste opties en een giscorrectie van $-1/3$. Na even logisch denken, ontdekte ik dat je door alle bolletjes te kleuren nog steeds een 8/20 haalde en dus kon delibereren.'

Student Jeffrey liep tijdens een examen Mediasociologie ooit tegen zijn eigen werk aan. 'Ik was in die periode voor het eerst wat aan het freelancen en had op de website van Knack net een stuk geschreven over de schadelijke gevolgen van gewelddadige games.

Groot was dan ook mijn verbazing toen ik dat stuk plots zag opduiken in mijn eigen examen Mediasociologie. Uit alle artikels die het internet te bieden heeft, koos de prof *nét* dat stuk eruit. Ik voelde met een mengeling van trots en schaamte hoe mijn klasgenoten me aanstaarden. Ik heb mijn docent er achteraf op gewezen en hij moest er smakelijk om lachen. Hij is dat examen nog eens gaan opsnuffelen en kon me vertellen dat ik mijn eigen stuk met verve geanalyseerd had.'

Professor Magaly Rodríguez García besloot op haar veertiende al dat ze naar Europa wou gaan. Op haar achttiende trok ze van Ecuador naar de VS. Drie jaar later was het de beurt aan België.

Een reis die begon bij een veertienjarig meisje dat liever geen *quinceañera*-feest wou. Een reis die haar uiteindelijk naar de KU Leuven bracht, waar ze nu als professor en historica gespecialiseerd is in gemarginaliseerde groepen. Naast haar aanwezigheid in De Slimste Mens 2017 zal ze ook in de Lessen Voor De XXIe Eeuw schitteren. Titel van haar college: 'Over hoeren(lopers), pooiers en andere demonen'. Of zoals ze het zelf zo bondig stelt: 'Seks komt voor in elke titel van mijn werk!'

Waarom wou u zelf geen quinceañera-feest?

'In Ecuador is het de gewoonte als vijftienjarig meisje een groot feest te krijgen, een soort sweet sixteen zeg maar. Dat kost gigantisch veel geld, en de bedoeling is dan dat je je helemaal 'meisje-meisje' in het roze optut.

Ik aardde niet in dat gedoe van lachen en mooi zijn. Reizen en bijleren, dat was meer iets voor mij. Maar ik was niet dom, dus ik zei tegen mijn ouders: 'Spaar het geld en geef het mij wanneer ik 18 ben zodat ik naar het buitenland kan.' Dat was een gok, maar mijn ouders stemden toe én hebben zich aan hun woord gehouden!'

Als 21-jarige vrouw zomaar van werelddeel verwisselen: bracht dat veel sociale veranderingen met zich mee?

'Sociale contacten waren heel moeilijk in het begin. Belgen zijn zó introvert, het duurt een eeuwigheid voor je hen echt leert kennen! (*lacht*) Een voorbeeld is de telefoon: die is hier heel functionalistisch, je belt om iets te vragen als je iets nodig hebt.'

'In Latijns-Amerika is de telefoon gewoon een sociaal middel. Hetzelfde heb je met spontaan afspreken. Voor mij is dat gewoon: Ik bel aan en als je thuis bent, zal ik dat wel zien hé. Wanneer er afspraken worden gemaakt zoals 'we zien elkaar over twee weken', dan denk ik in mezelf: 'ja, misschien heb in twee weken geen zin

NAVRAAG: MAGALY RODRÍGUEZ GARCÍA

‘Ontdek de wereld, begin bij Brussel’

Door Nora Sleiderink & Eva Sevrin / Beeld: Bavo Nys

meer om af te spreken?’

Een van de redenen waarom u wilde deelnemen aan De Slimste Mens was omdat u vond dat er niet genoeg migranten en vrouwen in de media een plaats kregen.

‘Ja. Mijn eerste reactie toen ik die mail van De Slimste Mens kreeg was ‘nee, ik doe het niet’, maar dan was het eigenlijk mijn man die mij overtuigde om mee te doen: ‘je zit altijd te klagen dat er geen migranten zijn, geen vrouwen en geen academici. Nu krijg je de kans en je wil het niet doen.’ En ja, daar had hij natuurlijk gelijk in.’

‘Soms zijn er echt heel vervelende, idiote obstakels ook. Tot voor kort werd ik ondertiteld. Dat vind ik al vervelend. In De Slimste Mens gebeurde dat niet, maar mijn man volgt dat op Twitter en daar lees je dus commentaren als ‘ik begrijp die mevrouw niet, ze spreekt zo onduidelijk.’ Terwijl sommige Vlaamse dialecten

Prostitutie wordt getolereerd zolang het gaat over Nigeriaanse vrouwen, Marokkaanse, Roemeense, enzovoort. Maar als het dan gaat over onze studenten: ‘Oh, no way’

soms veel moeilijker zijn om te volgen. (lacht)’

‘Dat is gewoon lastig. Je doet zoveel moeite om die taal te leren en dan is het nog niet goed. Dat is ook de reden dat veel mensen met een migratieachtergrond zeggen ‘pff, laat maar, dan kom ik gewoon niet’. Als jij naar buiten gaat, ben jij kwetsbaar, en dan zeg je ‘ik heb het al moeilijk genoeg, waarom zou ik het mij nog moeilijker maken?’

‘Er heerst nog altijd het idee dat de KU Leuven binnen de humane wetenschappen enkel over de kerk onderzoek doet. Maar seks staat in elke titel van mijn werk!

(lacht) De Slimste Mens was ook gewoon een manier om te tonen van ‘kijk, hello, Leuven is niet wat jullie denken’, we zijn veel progressiever dan men denkt.’

Uw onderzoek gaat inderdaad allesbehalve over de kerk. Uw focus ligt op groepen die historisch buiten de samenleving vallen en waar een sterk stigma rond heerst. Bent u ooit zelf met uw eigen vooroordelen geconfronteerd geweest tijdens uw onderzoek?

‘Ja, natuurlijk. Ik herinner mij de eerste keer dat ik was uitgenodigd bij een organisatie die werkt met mannelijke en transgender prostituees. Ik ging ervan uit dat ze jong waren, heel extravagant en gedrogeerd.

Kwam ik aan, en de helft beantwoordt daar natuurlijk helemaal niet aan. Doodgewone mannen, zelfs een Ecuatoriaanse man die mijn leerkracht wiskunde had kunnen zijn. Iedereen heeft vooroordelen in zijn hoofd, stigmatisering beïnvloedt iedereen. Je moet gewoon bereid zijn om voorbij het clichématige denken te gaan en te zien hoe het wel anders kan zijn.’

Onlangs was er nog een controversie van RichMeetBeautiful, waarbij reclame werd gemaakt voor sugardating. Het feit dat dat dan verboden wordt, bekijkt u dat dan als een bevestiging van het stigma?

‘Ik vond heel dat debat hypocriet. Prostitutie wordt getolereerd zolang het gaat over Nigeriaanse vrouwen, Marokkaanse, Roemeense, enzovoort. Maar als het dan gaat over onze studenten: ‘Oh, no way.’ Iedereen in rep en roer!’

‘Ik vraag mij dan af waarom we zo anders reageren. En volgens het wetenschappelijk onderzoek zou net een tegenovergestelde reactie terecht zijn. We zien dat studentenprostitutie vaak niets te maken heeft met acute armoede, maar meer met pure nieuwsgierigheid. Die studenten kunnen daar ook gemakkelijk uitstappen,

en doen dat vaak ook al snel. De enige die baat heeft gehad bij die heisa, dat is die firma. Wat een gratis publiciteit!’

Kan u een toekomst zien waarin sekswerk geen stigma draagt, en een even veilige job is als een ander?

‘Daar hebben wij een seksuele revolutie voor nodig. En ik denk niet dat we dat nog gaan meemaken. Seks is taboe. Zo simpel is dat. Als het over seks gaat tussen 18-jarigen of onder 50-jarigen: er wordt gewoon gegiecheld. Betaalde seks is nog een trapje hoger. Waarvan ik wel durf dromen

Er is nog altijd dat idee dat de KU Leuven binnen de humane wetenschappen enkel over de kerk onderzoek zou doen. Maar seks staat in elke titel van mijn werk!

is een diepgaande sensibilisering. Dat zou ik wel kunnen zien gebeuren.’

Als afsluiter: is er nog iets dat je graag aan de studenten zou willen meegeven?

‘Ja, ik wil nog een advies meegeven: Ontdek de wereld, begin bij Brussel.’ (lacht)

(lacht) **Hoezo?**

‘Het valt me op dat studenten in staat zijn om Zuid-Afrika of Chili beter te kennen dan hun eigen hoofdstad. Brussel is een ongelooflijk boeiende stad en het blijft verbazen. Leuven is echt heel mooi he. En vooral heel proper eigenlijk. Altijd als ik door Leuven loop ben ik bijna bang dat ik om één of andere reden een GAS-boete ga krijgen. Dat ze mij aan het filmen zijn. Natuurlijk is Leuven heel fijn voor studenten. Als startplaats, als langceringsplatform dan... Maar je moet wel gelanceerd worden naar ergens anders uiteindelijk hé!’ 📷

KU LEUGEN KERSTSTAL

Breid jouw kerststal uit met deze Leuvense bijbelfiguren!

Burgemeester Tobback,
vader aller Leuvenaars

Dorien de studentenflik,
moeder aller studenten

Onbevlekt verkozen
rector Sels

Francken ezel

Wijze Melchior
Mark Peeters

Wijze Casparik Torfs,
met het duurste cadeau:
een almaslaatje

De Wijze
Rozenman

Herder Meus en zijn
kookpot schaap

Deel jouw kerststal op [#kuleugenkerststal](#) en win een diner in Loempialand met de voltallige KU Leuven redactie!

ALBATROS

F U I F Z A A L

ORGANISEER JE EIGEN EVENTS

in de goedkoopste
fuifzaal van Leuven!

Reserveer nu via 016/22.31.09 of
albatros@loko.be
Meer info: www.loko.be/albatros

TARIEVEN

€365 huur voor een fuif
€260 huur in het weekend of voor een vereniging aangesloten bij
LOKO
€180 huur voor een cantus

3e fuif of 3e cantus op 1 jaar = 4e gratis huur

COLOFON

Veto
's-Meierstraat 5
3000 Leuven
016 22 44 38
veto@veto.be

Jaargang 44, nummer 6
12 december 2017

Hoofdredacteur Nora 'masturberen'
Sleiderink

Redactiesecretaris & V.U. Tom 'mas-
turberen' Dinneweth

Redactie Anneka Robeyns, Bavo Nys,
Guillaume Deprez, Nelis Jaspers, Mi-
chelle Van den Broeck, Vinsent Nollet

Schrijvers Ruben 'vergeten wat ik
voordien geblokt hebt' Algoet, Shari
'slapen ja sorry ik doe even tegendraads
hier' Dedier, Pieter 'masturberen'

Jaspers, Hannah Busselen, Els 'met
mijn poes spelen' Cole, Benno 'Ik wou
zeggen 'latent racistisch zijn', maar
ik voel groepsdruk en kies toch voor
masturberen' Debals, Casper 'Màs
Turbacion' Winters, Daphne 'mastur-
beren' De Roo, Mikhail 'studeren is
de ideale pauze tijdens studeren, lel'
Efimenko, Jef 'chalarmeren' Cau-
wenberghs, Jan 'huilen (maar dan
de Neveneffecten-versie)' Costers,
Veranika 'masturberen' Nazarchuk, Eva
'naar de info-avond van UNDIVIDED

gaan (dinsdag 12 december 20h00 @
Pangaea)' Sevrin, Nelis 'masturberen'
Jaspers, Nora 'masturberen' Sleiderink,
Moyra 'masturberen' Delafonteyne
Eindredactie Benno Debals, Jan
Costers, Philip 'solo slim' Van Doninck,
Daphne De Roo, Vinsent Nollet,
Guillaume Deprez

Beeld voorpagina Pjotr 'ik heb geen
examens meer, dus ook geen pauze'
Hubin

Fotografen Bavo 'masturberen' Nijs,
Zourab 'Tinderen (+masturberen)'
Moussaev, Bavo 'masturberen' Nijs, Els
'met mijn poes spelen' Cole

Tekenaars Guillaume 'de ideale pauze
tijdens het masturberen is even stude-
ren' Deprez, Quinn 'Linsy Linsy Linsy'
Vermeersch, Daphne De Roo, Pjotr
Hubin, Ruben Algoet

KU Leugen Klaas 'masturberen' Van
den Broeck, Thomas 'masturberen'
Winters

Veto is een uitgave van de Leuvense
Overkoepelende Kringorganisatie. De
standpunten verdedigd in Veto stem-
men niet noodzakelijk overeen met de
standpunten van LOKO.
'Wat is jouw ideale pauze bij het
blokken?'

EINDEJAARSACTIE

ACCO LEUVEN - Maria theresiastraat 2-4
www.acco.be/eindejaarsgeschenken

Profiteer van **10% extra korting**
op **kantoormateriaal** en een
mooie selectie **cadeauboeken**

acco
MAAKT KENNIS MET U

uitgezonderd promoties
Actie geldig van 11 december 2017 tot 7 januari 2018

100% AVONTUUR

Reizen in kleine groep

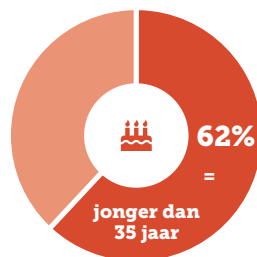

Joker GO-26

- Voor 18-26 jaar
- Kies uit 43 reizen

Joker Avontuur

- Voor alle leeftijden
- Kies uit 115 reizen

Reisbeurs Landencocktail (zondag 14/01)

Info over onze avontuurlijke groepsreizen, face-to-face-gesprekken met ervaren reisbegeleiders en reisvoorstellingen die je goesting geven om te vertrekken.

➔ Download je gratis toegangsticket
op www.landencocktail.be!

Volg ons op facebook.com/jokerreizen
 twitter.com/jokerreizen
 instagram.com/jokerreizen

JOKER